

Rose

FOG ท่ามกลางสายหมอก 3
FOG [电竞]

มานม่านเหอจีตัว

เขียน

จิ้งจอกธรา

แปล

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

คำนำสำนักพิมพ์

ในที่สุดพี่อวีก็กับน้องสี่ของเราที่เปิดเอกสารภาพความในใจและตกลงคบกันแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นแบบบอยอวีก็ยังคงคอยหาโอกาสหยอกเย้าจนน้องสี่หมดทางสู้ หน้าแดงแปริ่ตออยู่เสมอ

และใน *FOG ท่ามกลางสายหมอก* เล่มฉบับนี้ หลังจากทีม Free ได้โควตาไปแข่งชิงแชมป์โลกมาเป็นที่เรียบร้อย เราก็จะได้รู้กันแล้วล่ะว่า ทีมจากภูมิภาคจีนทีมไหนที่จะได้ไปร่วมแข่งกับ Free

รวมถึงพวกเขาจะได้เจอทีมตบคักดีลิตี้ตั้งแต่รอบกลุ่มย่อยดั่งหวังกันหรือเปล่า ติดตามในหน้าถัดไปได้เลยล่ะ

กดอ่าน
Rose

จากใจผู้เขียน

亲爱的泰国读者：
感谢你的喜爱与支持

ถึงผู้อ่านชาวไทย

ขอบคุณที่ชื่นชอบและสนับสนุนนะคะ

มาน่านเหอฉีตัว

จากใจผู้แปล

และแล้วเรื่อง *FOG ท่ามกลางสายหมอก* ก็ดำเนินมาถึงตอนจบแล้วนะคะ สำหรับเล่มนี้ขอบอกเลยว่าอาหารหมาร้อนๆ พร้อมเสิร์ฟไม่ยั้ง ถ้าชีวิตต้องการความหวาน ขาดความสดชื่น รู้สึกห่อเหี่ยว เชิญมาเติมน้ำตาลให้ทะลุปรอทกันได้ในเล่มนี้ค่ะ XD

นอกจากบทสรุปของเรื่องราวแล้ว ในเล่มนี้ยังมีตอนพิเศษให้อ่านกันอย่างเต็มอิ่ม เรียกได้ว่าคลายปมครบทุกอย่าง เต็มเต็มทุกช่องว่างไม่ค้างคาใจแน่นอนค่ะ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามเรื่องนี้ ที่ผ่านมาผู้แปลได้รับการสนับสนุนอย่างดี ทั้งยังได้รับกำลังใจและพลังบวกมากมายทั้งจากผู้อ่าน เพื่อนในแวดวงนักแปล ที่มงานที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว ทำให้รู้สึกขอบคุณและอบอุ่นใจมากๆ ค่ะ ในอนาคตก็จะตั้งใจสร้างสรรค์ผลงานให้ดีที่สุดต่อไป ขอขอบคุณทุกท่านที่คอยชี้แนะด้วยความเมตตาเสมอมาค่ะ

ขอบคุณสำหรับมิตรภาพ และหวังว่าจะได้พบกันอีกในโอกาสหน้าค่ะ :)

จิ้งจอกธรา

อวิษฐ์ บอกคนรถด้วยเสียงอันเบา คนรถจึงขับให้หนีมโนลกว่าปกติเล็กน้อย ลือลัว่หลับสนิทตลอดทาง ตื่นอีกทีก็ถึงสนามแข่งแล้ว

ลือลัว่ไม่นึกว่าตัวเองจะหลับตลอดทาง พอรถจอดแล้วเขาเหม่อมองไปนอกหน้าต่าง จนผ่านไปหลายวินาทีถึงพูดเสียงงัวเงียว่า “เมื่อกี่ตื่นมาเห็นว่าอยู่บนรถ เผลอนึกไปว่าวันนี้เรามีแข่ง ตกใจหมดเลย...”

คนรถหัวเราะ “ผมเองก็เพิ่งเคยขับมาสนามแข่งในวันที่เราไม่ได้แข่งเป็นครั้งแรก เรามาเร็วกว่าเวลา พวกคุณนั่งรอสักพักก่อนดีไหม ตอนนี้อยู่ชมกำลังเข้าแถวรอตรวจความปลอดภัยก่อนเข้าสนาม คุณสองคนไม่ได้สวมผ้าปิดปากเลยด้วยซ้ำ ถ้าลงรถไปต้องถูกแฟน ๆ ล้อมแน่ หรือไม่งั้นพวกคุณนั่งรอในรถเบ้าหนึ่ง เดี๋ยวผมไปติดต่อทีมงานแล้วขอบัตรเจ้าหน้าที่มาให้ เราจะได้ขับรถเข้าไปด้านในแล้วให้พวกคุณเข้างานทางประตูของเจ้าหน้าที่เลย ดีไหมครับ”

“อย่าไปรบกวนพวกเขาเลย” ลือลัว่ขมวดคิ้วพลางสายหน้า “ทุกคนงานยุ่งกันหมด เรานั่งรอบรถนี้แหละ อีกสักพักค่อยเข้างาน”

คนรถพยักหน้า “ได้ครับ งั้นผมขอลงรถไปสูบบุหรี่ก่อนนะ”

ลือลัว่เพิ่งตื่น นัยน์ตาแฝงแววววงงุ่นอยู่เล็กน้อย เขาหยิบบุหรี่ี่มวนหนึ่งตั้งท่าจะลงรถตามไป อวิษฐ์เอนหลังนั่งเล่นโทรศัพท์พลางพูดโดยไม่แม้แต่เงยหน้าขึ้นมอง “ถ้าจะสูบกี่สูบในรถนี้แหละ แฟนคลับที่อยู่ด้านนอกคงสังเกตเห็นรถทีมเราแล้ว ถ้านายลงรถไปต้องมีคนถ่ายรูปแน่ เชื่อฉันไหม”

คนที่ยืนรออยู่ด้านนอกสนามส่วนใหญ่เป็นแฟนพันธุ์แท้ของทีม

อีสปอร์ตที่มาร่วมแข่ง พวกเขามายืนรอรับนักแข่งและส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจ และแน่นอนว่าถ้าเห็นสื่อลัวต้องจำได้แน่

“ช่างสิครับ ทุกคนรู้อยู่แล้วว่าผมสู้บนุหรี อยากร้ายก็เชิญตามสบาย เลย” ห้องโดยสารภายในรถเล็กและแคบ สื่อลัวไม่ยากให้อิวี่ซู่ต้องรับคานบนุหรีมือสอง จึงเปิดประตูแล้วก้าวเท้าออกไป “สู้เสร็จเจ็ดียวกลับมาครับ”

อิวี่ซู่เดาไว้ไม่ผิด ทันที่ที่สื่อลัวลงจากรถก็ได้ยินเสียงกรี๊ดจากแฟนคลับที่ยืนอยู่ไม่ไกลจากตรงนั้น ทั้งสองไม่ได้แจ้งข่าวให้ใครรู้ว่าจะมาดูการแข่ง และดูเหมือนเหล่าแฟนคลับเองก็ไม่คาดคิดว่าจะได้เห็นรถของสโมสร Free ที่นี่ในวันนี้ และยังไม่คาดคิดเลยว่าจะได้เจอสื่อลัว

อิวี่ซู่นั่งเล่นโทรศัพท์มือถืออยู่บนรถ ดูบทวิเคราะห์ก่อนเริ่มแข่งของทีม Saint และ NSN จากนั้นเลื่อนไปดูแอ็กส์อิสระสายอีสปอร์ตสองสามแอ็กส์ที่เขาติดตามอยู่ เป็นจริงดังคาด โพสต์เว่ยปั๋วข่าวกอสซิปวงการอีสปอร์ตที่อัปเดตล่าสุดเป็นรูปสื่อลัวยืนอยู่ข้างรถตู้สโมสร เขาหันหลังให้กล้องและกำลังก้มหน้าสู้บนุหรี

อิวี่ซู่คลี่ยิ้ม *บอกแล้วว่าอย่าลงจากรถ*

แต่ดูเหมือนแอ็กส์กอสซิปวงการอีสปอร์ตแอ็กส์นี้จะเป็นแฟนคลับสื่อลัว ไม่ใช่แฟนคลับทีม Free เพราะเขาไม่ได้พยายามสร้างประเด็นให้เกิดดราม่าอะไรเลย และโพสต์ด้วยท่าที่อ่อนโยนอย่างไม่น่าเชื่อ บอกแค่ว่า บังเอิญเจอ Evil ด้านนอกสนามแข่ง จากนั้นก็เอ่ยชมทุกอย่างตั้งแต่รสนิยมการเลือกเสื้อผ้า ไปหน้าอันหล่อเหลา ยันเส้นผมสั้นสีขาวยาวของเจ้าตัว แถมยังแอบแซวว่าสื่อลัวคงมั่นใจแล้วว่าผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศแน่ๆ วันนี้เลยแอบออกมาดูการแข่งของ Saint และ NSN ที่สนามแข่งเพื่อสืบทฤษฎีคู่แข่งไว้ล่วงหน้า

อิวี่ซู่เปิดอ่านคอมเมนต์ คนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นอย่างอบอุ่นกลมเกลียว ปกติคนในทีม Free ไม่ออกจากบ้านแคมป์เลยถ้าไม่มีแข่ง แฟนคลับของสื่อลัวจึงแทบไม่เคยมีโอกาสเห็นเขาสวมชุดลาลอง ทุกคนจึงพากันแท็กเรียกเพื่อน ชวนเข้ามาดูรูปด้วยกัน แถมยังรบเร้าให้บล็อกเกอร์เจ้าของแอ็กส์ไปขอถ่ายรูปคู่ ถ่ายรูปมาเยอะๆกว่านี้

บล็อกเกอร์ที่เป็นคนโพสต์รีบตอบว่า [ไม่เอาๆ วันนั้นน้องสื่อไม่ได้มาแข่ง อาจจะไมยอมมาให้ถ่ายรูปคู่ก็ได้ เมื่อกี้ตอนแอบถ่ายรูปเขาก็เสี่ยงชีวิตไปแล้ว รอบหนึ่ง ฉันกล้าถ่ายเพราะเห็นคนอื่นๆ ถ่าย แต่มากกว่านี้ไม่เอาหรอก! เวลาตอนนั้นสำหรับน้องสื่อน่าจะถือว่าเข้ามาก ๆ ดูสีหน้าแล้วคงง่วงและไม่มี ความอดทนเท่าไร ฉันตัวลั่นนั่งงอไปหมดแล้ว ไม่กล้าเข้าไปใกล้หรอก]

บล็อกเกอร์ตอบอีกว่า [แก๊งนายแบบทีม Free ตัวสูงมากจริงๆ ปกติ ไม่ค่อยรู้สึก แต่พอ Evil ยืนอยู่คนเดียวถึงดูออกว่าตัวสูงมาก หล่อร้ายๆ เท่สุดยอด]

อวีซู่ยตั้งอกตั้งใจพินิจดูรูปที่บล็อกเกอร์คนนั้นถ่ายอีกรอบ ถ่ายได้ดี ที่เดียว มุมช้อนสูงเล็กน้อย จัดองค์ประกอบแสงอย่างใส่ใจ ชับเน้นให้เห็น ส่วนสูงหนึ่งร้อยแปดสิบของสื่อลั่วได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

อวีซู่ยเซฟรูปนั้นเก็บไว้แล้วเลื่อนดูคอมเมนต์ไปเรื่อย ๆ แต่พอเห็น คอมเมนต์ใหม่ล่าสุดอีกสีกว่าคอมเมนต์ หัวคิ้วก็มึนเข้าหากันเล็กน้อย

[ว่าแต่ทำไมจู่ๆ เทพสื่อถึงไปดูงานแข่งล่ะ ช่วงนี้เขาน่าจะซ้อมเหนื่อย สายตัวแทบขาดแล้วไม่ใช่หรือ ฉันส่องเขาผ่านสตรีมของ Puppy ทุกวัน รู้สึกเหมือนการซ้อมของเทพสื่อไม่เคยสิ้นสุดเลยนะ]

[ยังมีเรื่องแปลกมาก ๆ อีกอย่างด้วย คนอื่นในทีมไม่มีใครมาเลย เห็น น้องสื่ออยู่คนเดียว โอเค ถ้านับคนขับรถด้วยก็ถือว่ามีอีกคนแหละ]

[เวลานี้คนอื่นคงยังไม่ตื่นหรือมั้ง บ้านแคมป์ทีม Free อยู่ไกล จากสนามนี้มากเลยนะ มาถึงเช้าขนาดนี้ไม่รู้ตื่นตั้งแต่กี่โมง แก๊งนกเค้าแมว อย่างทีม Free มีใครยอมตื่นเช้าขนาดนี้ด้วยหรือ]

[อยู่บ้านแคมป์ก็ดูไลฟ์สตรีมการแข่งขันได้นี่ ถ้าถ่อมาถึงสนามแข่งแบบนี้ ต้องมีเหตุผลบางอย่างแน่]

[จู่ๆ ก็คิดได้เรื่องหนึ่ง เป็นไปได้ไหมว่าเทพสื่อมาให้กำลังใจท้าวหา]

[มีความเป็นไปได้เยอะอยู่นะ...สองคนนั้นสนิทกันมากนี่]

[มีความเป็นไปได้ +1 เทพสื่อดีกับท้าวหาว่าตลอดเลย อ้าย น่ารัก ๆ ๆ]

[บอกตามตรงละกัน ฉันหวัดคู่ซี้ข้ามทีมตัวตัวร้ายสื่อกับแม่ผมหมา มาตลอดเลย เวลาสองคนนี้เล่นโหมตคู่ด้วยกันหวานแหววมมาก ในที่สุดวันนี้

ก็ได้มีโมเมนต์จริง ๆ กับเขาลักที่ ขอบถนนฟ้าดิน]

อวีซู่ยั้งอ่านคอมเมนต์ที่ซักจะออกนอกกลุ่มออกทางไปเรื่อย ๆ พลัง
ถอนใจแผ่วเบา

ดันไม่ไปจริง ๆ ดันยังงี้ก็ไม่ไป

ต้องให้พวกเขาเล่นโหมมดคู่ด้วยกันก็ครั้ง โลกีสตรีมด้วยกันก็ครั้ง ส่ง
สัญญาณบอกเป็นนัยก็ครั้ง แฟนคลับที่เชียร์คูชิปของเขากับสื่อลั่วถึงจะมี
โอกาสเดินเซ็ดหน้ายี้ตอกด้วยความภาคภูมิใจท่ามกลางแสงตะวันสักครั้งหนึ่ง

แฟนคลับที่รู้ว่าข่าวว่าสื่อลั่วมาดูการแข่งขันมีจำนวนเยอะขึ้นเรื่อย ๆ
พวกเขาแสดงความคิดเห็นถกกันไปมา จนสุดท้ายได้ข้อสรุปอย่างค่อนข้างเป็น
เอกฉันท์ว่าสื่อลั่วมาที่นี้เพราะหว่า

เหล่าแฟนคลับเสกสรรปั้นแต่งเรื่องราวอย่างกับละครโรงเล็ก อวีซู่ยั้ง
อ่านแล้วถึงกับซาบซึ้งใจตามไปด้วย

เวลานี้สื่อลั่วไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นล้มผัสได้แล้วว่ามีคนจ้องมองและ
ถ่ายรูปเขาอยู่ไกล ๆ แต่เขาทำหน้าที่เมินเฉยเหมือนกำลังบอกว่า *แล้วไง ใคร
แคร์* พลังเอนตัวพิงข้างรถแล้วจุดบุหรี่มวนที่สอง

เมื่อวานหลังจากเล่นโหมมดคู่กับ Puppy ไปสองชั่วโมง เขาก็เล่นโหมมดคู่
กับเงินหัวอีกสี่ชั่วโมง ซ้อมยาวจนถึงตีสาม

ช่วงสองสามชั่วโมงสุดท้ายของตารางซ้อมในแต่ละวัน สมาชิกทีม
เลือกคู่ซ้อมได้อิสระ ถ้าเล่นโหมมดคู่กับอวีซู่ยั้งจะถือเป็นการพักผ่อน แต่ถ้าเล่น
โหมมดคู่กับเงินหัวจะเป็นการซ้อมแบบหนักพิเศษ ระดับความเข้มข้นแทบ
ไม่ต่างจากแมตช์ซ้อมแข่งที่เล่นกันปกติ ซ้อมต่อเนื่องสิบกว่าชั่วโมงแบบนี้ย่อม
ต้องเหนื่อยจนสลบทันทีที่หัวถึงหมอน แถมวันนี้ยังต้องตื่นแต่เช้ามาดูการแข่ง
สมองของสื่อลั่วรู้สึกมินต้อและหนักอึ้ง เขาแค่อยากหาอะไรมาช่วยยให้รู้สึก
สดชื่นขึ้นบ้าง

บุหรีมวนที่สองเพิ่งจุดและยังไม่ทันได้สูดควันเลยสักเชือก ปรากฏว่า
ไต้ยิ้นเสียงแฟนคลับที่ยืนอยู่ไกลออกไปร้องอุทานเบา ๆ อย่างตกใจ พร้อมกับ
ที่บุหรีมวนมือสื่อลั่วถูกอวีซู่ยั้งซึ่งเพิ่งก้าวลงมาจากรถขับไป

“นิตหน้อยก็พอ จะสูบติด ๆ กันเลยเธอ”

อวีซุ่ยดับบุหรี่แล้วโยนทิ้งถึงชยยะ จากนั้นลากสือลั่วกลับขึ้นรถ

พอกลับมานรถสือลั่วก็นั่งนิ่งงุนงง เขาเห็นอวีซุ่ยนั่งเล่นโทรศัพท์ โดยไม่สนใจเขา เลยนึกว่าอีกฝ่ายโกรธเรื่องสูบบุหรี่จริงๆ เขาไม่อยากให้อวีซุ่ยต้องเป็นห่วง จึงใช้หัวเขาสงัดอีกฝ่ายแล้วเป็นฝ่ายพูดขึ้นมาว่า “ต่อไปจะไม่สูบบุหรี่กันแล้วครับ มากสุดไม่เกินวันละห้ามวน...สามมวนเลยก็ได้ โอเคไหมครับ”

อวีซุ่ยไม่ตอบ จากนั้นอดีตใจก็ยื่นโทรศัพท์มือถือให้อวีซุ่ย “ดูนี่”

สือลั่วอ่านเวบบ์ที่อวีซุ่ยเปิดดูก่อนหน้านี้แล้วขมวดคิ้ว “ใครสร้างกระแสไว้สารอะไรเนี่ย ผมกับท้าวหว่าจะไปมีอะไรแบบนั้นได้ยังไง”

อวีซุ่ย “อ่านคอมเมนต์ล่าสุดสิ”

สือลั่วกดออกมาแล้วรีเฟรชหน้านั้น

[ปริศนากระจ่างแล้ว Whisper ก็มาด้วย ขอถอนคำพูดก่อนหน้านี้ สือลั่วไม่ได้มาคนเดียว เขามากับกับตันทีม]

[ขอแอบกระซิบนิด นื่องสือเวลาอยู่กับเทพอวีเป็นเด็กดีมากๆ เลย เมื่อก่อนลงรถมาสูบบุหรี่ทำท่าอย่างเข้มอย่างขริ่ม พออวีซุ่ยลงจากรถเท่านั้น กลายเป็นเด็กในโอวาทไปเลย ถูกริบบุหรี่ไปก็ยอมแต่โดยดี ไม่ให้สูบบุหรี่ก็ไม่สูบ ให้ขึ้นรถก็ขึ้นรถ]

พออวีซุ่ยปรากฏตัว คนก็รัวถล่มคอมเมนต์จนโพสต์แทบระเบิด ตอนนี้ทุกคนรู้กันไปกรี๊ดความน่ารักของอวีซุ่ยกับสือลั่วแทน

สือลั่วลืมนึกเรื่องท้าวหว่าทันที เขาอ่านคอมเมนต์อย่างเพลิดเพลิดเจริญใจ

“ทุกคนแตกันใหญ่เลยว่ทำไมเราถึงมากันแค่สองคน...” สือลั่วกวาดตาอ่านรวดเดียวสิบบรรทัด คัดกรองเนื้อหาที่เขาไม่ได้สนใจออกไปโดยอัตโนมัติ อ่านเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเขาและอวีซุ่ย “เขาบอกว่าเราสองคนสนิทกันที่สุดในทีมเลย หลังจากคืนดีก็สนิทยิ่งกว่าสองปีก่อนด้วยซ้ำ แล้วยังบอกว่า...”

อวีซุ่ยเห็นสือลั่วไม่พูดอะไรต่อก็โน้มตัวเข้ามาหา วางแขนพาดบนไหล่ สือลั่วแล้วอ่านข้อความบนจอโทรศัพท์มือถือไปพร้อมกัน “บอกว่าจะไร้อีกเธอ”

[เทพสื่อก่อน Whisper ลงจากรถ = หน้าโหดอย่างกับเจ้าถิ่นผู้ครองสนามแข่ง / เทพสื่อหลัง Whisper ลงจากรถ = อธิบายอย่างระมัดระวังว่าแค่สูบบุหรี่มวนที่สอง]

[จึ๊ๆ ถ้าอยากเปลี่ยนเทพสื่อเป็นน้องสื่อ แต่ Whisper คนเดียวก็เกินพอ]

[คนที่กล้าริบหรี่จากน้องสื่อ น่าจะมีแค่เทพอวีคนเดียวที่ละมั้ง จะว่าไปก็แปลกมากนะ สองคนนี่ผ่านเรื่องอะไรมากันแน่ถึงกลับมาอยู่ที่นี่เหมือนกันได้ โดยไม่มีกำแพงอะไรในใจเลย แถมยังสนิทกันมากกว่าแต่ก่อนด้วย นี่คือปริศนาลึกลับของวงการอีสปอร์ต]

[ไม่รู้หรือว่าผ่านเรื่องอะไรมา แต่ทุกคนอย่ามัวสังเกต Evil แค่คนเดียวสิ แวดตาของเทพอวีเมื่อกี้มันมีอะไรแปลกๆ นะว่าไหม ถ้าไม่นับตอนจ้องจอมอนิเตอร์ แบบบอยอวีเคยทำสายตาแบบนั้นใส่คนอื่นด้วยหรือระดับความไฟท์กันนั้นมันทะลุปรอทไปแล้วนะว่าไหม]

[จึ๊ๆ ก็เกิดความคิดที่บ้ามากๆ ขึ้นมา...]

[อย่าบอกนะว่าสองคนนี่คบกันแล้วจริง ๆ]

[คบกันใหม่นี้พูดยาก แต่บรรยากาศแบบนั้นไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบพี่น้องแน่นอน... ต่อให้บอกว่าฮิลเลอร์ดาวคู่จูนแรกมีความผูกพันเป็นพิเศษต่างจากคนอื่น ฉันก็ยังรู้สึกว่ามันไม่ค่อยจะใช่]

[ก่อนหน้านั้นเจอเรื่องแย่มากมายขนาดนั้น ถ้าสองคนนี่ยังคบกันได้...สุดจัด]

สื่อลั่วตั้งหน้าตั้งตาอ่านใจจดจ่อ ตอนเลื่อนไปเจอคอมเมนต์ว่าเขากับอวีซุ่ยคือคู่แท้ฟ้าประทาน มุมปากก็เผลอยกโค้งขึ้นน้อยๆ อย่างไม่อาจห้ามได้ เขาก็ยิ้มทักกับตัวเองด้วยเสียงอันเบาว่า “เรานะเหมาะสมกันที่สุดมาตั้งแต่แรกแล้ว...”

ตอนนี้สื่อลั่วไม่วังแล้ว เขานั่งอ่านคอมเมนต์ด้วยดวงตาเป็นประกาย ยิ่งอ่านยิ่งชอบใจ จนใกล้หมดเวลาตรวจความปลอดภัยก่อนเข้างาน เขาถึงส่งโทรศัพท์มือถือคืนให้อวีซุ่ยอย่างอาลัยอาวรณ์ ทั้งที่เขายังติดพันอยากอ่านต่อ “จำไอดีพวกนี้เอาไว้นะครับ คืนนี้กลับบ้านแล้วจะได้อ่านกันต่อก่อนเข้านอน”

ทั้งสองเดินผ่านจุดตรวจความปลอดภัยและเข้าสนามไปในช่วงสุดท้ายก่อนปิดทางเข้า เป็นอย่างที่เราคาดไว้ นั่งไม่ทันเข้าที่ ทีมถ่ายทอดสดก็แพนกล้องมาซูมถ่ายพวกเขาแล้ว แฟนคลับพากันร้องฮือฮาดด้วยความประหลาดใจ เพราะไม่นึกว่าสมาชิกทีม Free จะมาร่วมชมการแข่งขันด้วย สื่อลั้วรู้ลึกก็อัดอ้อยเล็กน้อยจึงเบือนหน้าไปอีกทางเพื่อหลบกล้อง แต่อิวี่ซุ่ยกลับโบกมือทักทายกล้องและส่งสัญญาณมือไปบนเวทีเพื่อบอกทีมกำกับภาพว่าไม่ต้องสนใจพวกเขา ต้องให้ความสำคัญกับนักแข่งที่กำลังจะลงสนามก่อน

แต่ผู้กำกับก็แอบขี้ใจเดียว เขาสนใจชมภาพโคลอสัมมาที่สื่อลั้วอีกสองช็อต ก่อนจะสลับภาพไปที่พิธีกร พิธีกรเองก็พูดแหงอิวี่ซุ่ยกับสื่อลั้วเล็กน้อยและทักทายพวกเขาจากบนเวที จากนั้นจึงเริ่มพูดถึงตัวเอกตัวจริงในการแข่งขันวันนี้ นั่นคือทีม Saint และทีม NSN

สมาชิกทีม Saint และทีม NSN เดินเรียงแถวขึ้นเวทีตามลำดับ อิวี่ซุ่ยกระซิบถามสื่อลั้วว่า “นายว่าใครจะชนะ”

สื่อลั้วมองสมาชิกทั้งสองทีมบนเวทีแข่ง เจ็บไปอึดใจก่อนจะตอบว่า “Saint”

อิวี่ซุ่ยไม่พูดอะไรต่อ

ก่อนหน้านี้ Saint เปิดเผยกลยุทธ์การเล่นมากเกินไปจริงๆ ประกอบกับพวกเขามีสมาชิกทีมที่จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าบาดเจ็บจนต้องวางมือหรือไม่อย่าง Amaze หรือเหล่า A ที่ทุกคนเคยพูดถึงก่อนหน้านี้ ตัวแปรที่คาดเดาได้ยากมีเยอะเกินไป อิวี่ซุ่ยคิดว่า Saint มีโอกาสชนะไม่มากไปกว่า NSN เท่าไรนัก

“ถ้ามองอย่างเป็นกลาง ความจริง Saint เองก็มีปัญหาอยู่เยอะเหมือนกัน” สื่อลั้วมองดาบหะวะบนเวทีที่อยู่ไกลออกไปพลางเอ่ยเสียงเบา “แต่ถ้าผมเป็นดาบหะวะ แล้วเหล่า A ที่เล่นเคียงบ่าเคียงไหล่กับผมมาหลายปีขนาดนี้กำลังจะต้องวางมือ...ผมจะสู้สุดชีวิต ต่อให้ต้องตายก็จะแบกเหล่า A ไปแข่งชิงแชมป์โลกกับผมให้ได้”

นัยน์ตาของอิวี่ซุ่ยปรากฏแวววูบไหวเล็กน้อยก่อนจะหลุดหัวเราะ

สื่อลั้วชะงักไปอึดใจก่อนจะพูดอย่างกระอักกระอ่วนว่า “อะ...อะไรครับ

หัวเราะผมเหรอ”

“ไม่ได้หัวเราะนายหรอก” อวีซู่ยมองไปบนเวทีแล้วเอ๋อซ้ๆ “แต่คิดว่า นายสุดยอดมาก...ไม่ว่าจะเป็นเกมที่ยากเย็นแค่ไหน ตราบใดที่นายยืนหยัดสู้ต่อ ฉันเชื่อว่าต้องมีทางออก ต้องมีวิธีให้เราก้าวต่อไปได้”

สองปีก่อน ลีอ้าวถูกฆ่าไปสามสิบสี่ครั้ง แต่เขาก็ลุกกลับมายืนได้ ทั้งสามสิบสี่ครั้ง ปลุกให้อวีซู่ยตื่นจากห้วงความคิดที่จมดิ่ง ทำให้คิดได้ว่า ตัวเขาจะไม่ยอมเฝ้าตายอยู่ในต่างแดน เขายังยืนหยัดสู้ต่อไปได้

อวีซู่ยมองสมาชิกทั้งสี่คนของทีม Saint บนเวทีที่ไกลออกไปแล้วเอ๋อ เสียงแผ่วเบาว่า “คราวนี้คงต้องดูแล้วว่าดาบเหว่กับเหล่า A จะยืนหยัดสู้ต่อไปไหวไหม”

ทดลองอ่าน

การแข่ง BO5 เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ

Saint โชว์ฟอร์มได้สวยงามน่าตื่นตาตื่นใจในทุกแมตช์ช่วงครึ่งหลังของการแข่งฤดูกาลปกติ เหล่าแฟนคลับมาพร้อมความมั่นใจเต็มเปี่ยมก่อนเริ่มแข่งเสียงเชียร์แฟนคลับ Saint แทบจะกลบเสียงฝั่ง NSN จนมีคนกลุ่มนักพากย์ก็ประเมิน Saint ไว้สูงมากเช่นเดียวกัน ช่วงต้นเกมพวกเขาสรรเสริญเยินยอนนักแข่งทั้งสองทีมของ Saint ไม่หยุดปาก แถมทีมถ่ายทอดสดยังตัดภาพให้ดูโพลล์ผลโหวตจากแฟนเกมด้วย คะแนนโหวตเดาผลว่าทีม Saint จะชนะสูงถึงเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์

คนส่วนใหญ่ประเมิน Saint ไว้สูงมาก แต่ตอนนี้หากสังเกตสีหน้าของนักแข่งบนเวที จะเห็นว่านักแข่ง Saint สีหน้าเคร่งเครียด ในขณะที่ฝั่ง NSN ดูผ่อนคลายกว่า

ช่วงต้นฤดูกาลทว่าฝากตัวเป็นลูกศิษย์อิวี่ซู่ย หลงใหลใฝ่ฝันอยากเป็นฮีโร่สายแอสแซสซิน ช่วงแข่งฤดูกาลปกติก็ไม่อยู่กับร่องกับรอยสักเท่าไร และใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเลียนแบบเทคนิคการเล่นของอิวี่ซู่ย แต่ด้วยความที่บวชเรียนซ้ำเกินการ¹ จึงตามไม่ค่อยทันทั้งในด้านทักษะการเล่นส่วนบุคคลและการประสานงานแบบทีมเพลย์กับสมาชิกคนอื่น

¹ เปรียบเปรยคนที่เริ่มอุปสมบทหรือบวชเรียนเป็นภิกษุ / ภิกษุณีเมื่ออายุมากแล้ว กับคนที่เปลี่ยนเส้นทางอาชีพและเส้นทางชีวิตตอนที่อายุมากแล้ว

ด้วยเหตุนี้จึงมีอยู่ช่วงหนึ่งที่ NSN ค่อนข้างเสียเปรียบในการแข่งขันในแมตช์ที่สองที่ทีมเผชิญหน้ากันระหว่างฤดูกาลปกติ Saint มุ่งเล่นงานหาวหว่าเป็นหลัก ทั้งยังหยิบยืมกลยุทธ์บางส่วนที่เคยใช้กับพวกอวีซูขึ้นมาใช้ร่วมด้วย กล่าวคือสไนเปอร์ประจำทีมไม่ต้องคอยดูต้นทางอยู่แนวหลัง สมาชิกสี่คนผนึกกำลังลุยพร้อมกัน ทุกครั้งที่ปะทะต้องสังหารฮิลเลอร์ทีมคู่แข่งเป็นอันดับแรก ต่อให้ทีมบุกทัพบกหน้าต้องเสียเลือดครั้งก่อนหลุดก็ต้องลุยต่อ จากนั้นค่อยให้ตัวฮิลระดับเทพอย่างดาบเทวะเข้ามาช่วยดาบเทวะคอยยืนทำหน้าที่เป็นธนาคารเลือดประจำทีมอยู่ด้านหลังจนพวกเขาหลายแนวรบของสไตรเกอร์ทีม NSN ได้สำเร็จ โดยมีหลายครั้งระหว่างทีมไฟต์ที่หาวหว่าถูกฆ่ามาก่อนจะได้เห็นทีมตรงข้ามชัดๆ ด้วยซ้ำ ครั้งหลังของเกมหาวหว่าจึงกลายเป็นวิหคกลัวเกาทัณฑ์ พอเจอคนก็รีบหนีโดยสัญชาตญาณ ทำให้มีจุดเล่นพลาดเยอะขึ้นเรื่อยๆ Saint จึงเป็นฝ่ายคุมเกมได้ทั้งหมด

ก่อนเริ่มแข่งกลุ่มนักพากย์ก็ถกเรื่องนี้เช่นกัน พวกเขาคิดว่าครั้งนี้หาวหว่าอาจจะกลายเป็นจุดอ่อนของทีม NSN อีกครั้ง แต่พอการแข่งขันเริ่มต้น ทุกคนก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบว่าหาวหว่าพลิกฟอร์มจากสภากลุ่มๆ ดอนๆ เอาแน่เอาอนไม่ได้ในช่วงฤดูกาลปกติ สลัดคราบฮิลเลอร์สายแอสแซสซินที่พยายามฝึกฝนมาก่อนฤดูกาลไปหมดสิ้น และรับหน้าที่เป็นแม่มนคอยประกบติดอยู่ด้านหลังผู้เขียนโดยไม่เผยแพร่รอยให้ฝั่งตรงข้ามเห็นแม้แต่หน่อย อย่างไรก็ตามแต่ปรากฏตัวในแนวหน้าของสนามรบ เขาไม่แม้แต่โผล่หัวมาให้ใครเห็นเลยด้วยซ้ำ สไตรเกอร์ทีม Saint พยายามเล่นงานหาวหว่าอยู่หลายครั้ง แต่ไม่ว่าเดินไปตรงไหนก็ไม่เจอตัวหาวหว่าแม้เพียงเงา

สิ่งที่เปลี่ยนไปไม่ใช่เคล็ดลับเล่นของหาวหว่า NSN ยังเลิกใช้กลยุทธ์เดิมๆ ที่พวกเขาคุ้นเคยอย่างการให้หาวหว่าประกบติดผู้เขียนที่ทัพบกหน้า และให้ซึนทรานซึ่งเป็นสไตรเกอร์อีกคนลอบไปเคลียร์หมอกที่รอบนอก รอบนี้สไตรเกอร์สองคนกับฮิลเลอร์ของทีมเกาะติดอยู่ด้วยกัน ไม่รีบร้อนเคลียร์หมอก เล่นเกมตั้งรับ ไม่เปิดโอกาสให้ Saint ได้สังหารฮิลเลอร์ในทีมเลย

สื่อลัวซึ่งนั่งอยู่บนอัฒจันทร์เอ่ยเสียงเบาว่า “ช่วงฤดูกาลปกติไม่น่า

เปิดเผยกลยุทธ์เยาะขนาดนั้นเลย...”

“ดูเหล่า A ลี” อวีซุ่ยกระซิบตอบ “ดูตำแหน่งเดินของเขา”

สไตรเกอร์สองคนในทีมอื่น หาได้น้อยมากที่ทักษะการเล่นส่วนบุคคลจะเก่งกาจทัดเทียมกันและบุกโจมตีได้ในระดับเดียวกันตลอดทั้งเกมเหมือนอย่างลือลัวกับเฉินหัว ในสไตรเกอร์สองคนมักจะมีหนึ่งคนที่แข็งแกร่งกว่าอย่างก๊วเจียนของทีม NSN หรืออย่างเหล่า A ของทีม Saint

การยิงปะทะท่ามกลางสายหมอกในแต่ละเกมเกิดขึ้นและสิ้นสุดในเวลาชั่วสายฟ้าแลบ การใช้ทักษะการเล่นแบบทำหายชดจํากัดมักจบลงในเวลาไม่ถึงสิบวินาที สองสามวินาทีแรกของการปะทะยิงเข้าไปได้แม้แต่จิตใจสิ่งสำคัญที่สุดคือใครจะทำลายโล่ของอีกฝ่ายและสร้างความเสียหายที่แท้จริงได้ก่อน ด้วยเหตุนี้สไตรเกอร์จึงต้องมีทักษะการตอบสนองและการควบคุมเกมที่แข็งแกร่งอย่างที่สุด และสไตรเกอร์ที่ทักษะการเล่นแข็งแกร่งกว่าต้องรับหน้าที่เป็นตัวสร้างความเสียหายหลักในการยิงปะทะ รวมถึงเป็นตำแหน่งสำคัญที่ฮีลเลอร์ต้องพยายามปกป้องไว้ให้ได้ ปกติทีม Saint จะให้เหล่า A ยืนตำแหน่งตัวโจมตีหลักที่มีลานสายตากว้างที่สุดในการต่อสู้ ส่วนสไตรเกอร์อีกคนก็จะปรับตำแหน่งเดินเป็นตัวเสริมเพื่อช่วยอุดช่องโหว่ของเหล่า A โดยอัตโนมัติ แต่วันนี้สองฝ่ายกลับสลับตำแหน่งกัน

เหล่า A เปลี่ยนมาเล่นตำแหน่งโจมตีสนับสนุน

ขนาดเป็นตำแหน่งสนับสนุน เหล่า A ก็ยังตามจังหวะการเล่นของทีมไม่ค่อยจะทัน ระหว่างการปะทะรอบแรกซึ่นหราชอาณาจักรยิงจนเลือดเหลือกันหมด แต่เหล่า A กลับยิงนัดสุดท้ายพลาด สังหารซึ่นหราชอาณาจักรไม่สำเร็จ เปิดโอกาสให้อีกฝ่ายอ้อมไปหลบหลังหาวาห่าและใช้หาวาห่าเป็นโล่กันกระสุนจนถอยเข้าไปหลบหลังที่กำบังได้อย่างปลอดภัย รอดพ้นจากการถูกคู่แข่งเก็บคิล

ลือลัวเอ่ยเสียงเบาว่า “ปฏิกิริยาตอบสนองของเขาไม่ได้มีปัญหอะไร เขาตามเกมทันและรู้ว่าตัวเองมีหน้าที่อะไรในฐานะตัวโจมตีสนับสนุน สิ่งที่บกพร่องคือระดับความแม่นยำ เมื่อกี้ยิงต่อเนื่องแปดนัด แต่โดนเป้าแค่นัดเดียว ทั้งที่ความจริงโดนอีกแค่หนึ่งนัดซึ่นหราชอาณาจักรก็ตายแล้ว”

ปืนของสไตรเกอร์ใช้กลไกควบคุมให้ยิงเป็นชุด² ระหว่างที่ร่ายยิง ต่อให้ไม่เปลี่ยนตำแหน่งและยืนอยู่หนึ่ง ๆ ก็ต้องปรับมุมลำกล้องเพื่อไล่ตามเป้าหมาย อยู่ตลอดเวลา ทักษะการควบคุมต้องละเอียดแม่นยำระดับจุดทศนิยม พลาดเพียงนิดเดียวก็ไม่ได้ ในเกมบุกรอบนี้ มีอยู่หลายครั้งที่ระดับความแม่นยำในการคุมปืนของเหล่า A ตามคนอื่นไม่ทัน

“สมอรับรู้ แต่มือตามไม่ทัน” อวีซุ่ยมองหน้าจอในเกม “น่าจะเป็นเพราะ...”

ถึงอวีซุ่ยไม่พูดให้จบ สื่อลั้วก็รู้ดี เป็นเพราะอาการบาดเจ็บ

หากเปรียบเทียบแข่งกับเครื่องจักรความแม่นยำสูงสักเครื่อง เครื่องจักรของตำแหน่งสไตรเกอร์คงเป็นเครื่องที่สึกหรมมากที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย

ในแต่ละเกม สไนเปอร์ยิงได้สามสิบนัดก็ถือว่าเยอะมากแล้ว ในขณะที่สไตรเกอร์ยิงห้าหรือหกร้อยนัดเป็นปกติ

ช่วงแรกที่สื่อลั้วเริ่มเล่นสไตรเกอร์เขารู้สึกว่าเท่มาก ทุกครั้งที่ยิงจะสะบัดเมาส์เป็นวงกว้าง ลากแขนขาไปทั้งแขนขณะยิงจนหมดเม็ก ในแต่ละไฟต์สองฝ่ายต้องสร้างความเสียหายให้ได้มากที่สุดด้วยกระสุนหนึ่งแม็กกาซีน จึงต้องใช้การควบคุมแบบทำทายซิดจำกัดเพื่อเพิ่มอัตรายิงเข้าเป้าให้ได้มากที่สุด ถ้าตัวเลขทีมเราสูงกว่า อีกฝ่ายจะถูกฆ่ายกทีม แต่ถ้าทีมตรงข้ามทำได้สูงกว่า เราเองจะถูกฆ่ายกทีม

สะใจก็สะใจอยู่หรอก แต่สไตรเกอร์ก็เป็นตำแหน่งที่เหนื่อยที่สุดในเกมด้วยเหมือนกัน

เหล่า A เล่นตำแหน่งสไตรเกอร์มาจนอายุยี่สิบห้า ความจริงถือว่าทูปสถิติแล้ว

ฟอร์มการเล่นของเหล่า A รอบนี้ถดถอยลงจากการแข่งฤดูกาลปกติ ทั้งยังถดถอยลงไม่น้อยเลยด้วย แน่نونว่า Saint รู้เรื่องนี้ดีกว่าใครทั้งหมด จะอย่างไรพวกเขาก็เป็นสโมสรเก่าแก่ที่มีประสบการณ์ยาวนาน เมื่อเห็นว่า

²ยิงเป็นชุด (BURST) เป็นการยิงที่กลไกควบคุมให้ยิงต่อเนื่องทีละหลายนัด เช่น เห็นยาวโกหนึ่งครั้ง กระสุนลั่นออกไปสองหรือสามนัดติดต่อกันก่อนจะหยุด พอหยุดแล้วต้องผ่อนไกและเห็นยาวโกใหม่เพื่อยิงอีกครั้ง

ปะทะซึ่งหน้ากับ NSN ไม่ไหวก็เปลี่ยนกลยุทธ์อย่างรวดเร็วและถอยออกไปตั้งรับ พร้อมทั้งใช้ยุทธวิธีเบี่ยงเบนความสนใจเพื่อลอบเคลียร์หมอกจากสองฝั่งรอบนอกแผนที่ ไม่หมายหัวหวาหว่าอีก ถ้าเจอเข้ากับทีม NSN ก็จะพยายามเลี่ยงและถอยโดยอัตโนมัติ

แต่ NSN ไม่คิดจะเล่นตามเกมของ Saint แม้สักนิด เมื่อ Saint ไม่บุกเข้าประจันหน้า ก็เฉียนกับหวาหว่าก็เริ่มรุกเข้าพื้นที่กึ่งกลางแผนที่คู่แข่ง การเคลียร์หมอกจากเส้นทางริมนอกสองฝั่งของแผนที่นั้นอ้อมไกลกว่ามาก ไม่มีทางไปถึงหินเกิดใหม่ได้เร็วเท่าเส้นทางที่ตัดผ่ากึ่งกลางแผนที่แน่ Saint ทำได้แค่พยายามเข้าไปกันต่ากัเฉียนนิด ๆ หน่อย ๆ พร้อมกับลอบเปิดเส้นทางสองฝั่งแผนที่ ยิ่งผ่านไปนานยิ่งตกเป็นฝ่ายตั้งรับมากขึ้นเรื่อย ๆ พวกเขาเพิ่งเปิดทางอ้อมสองฝั่งไปได้นิดเดียว ในขณะที่ NSN ซึ่งลุยบุกกลางแผนที่เคลียร์หมอกไปครึ่งทางแล้ว

สไนเปอร์ทีม Saint ล้มเลิกความพยายามที่จะยิงต้านจากแนวหลัง เพราะทำอะไรก็ต้านไว้ไม่อยู่ ถึงยึดต่อไปก็รังแต่ทำให้ถูกกลืนกินพื้นที่มากขึ้นเรื่อย ๆ Saint ส่งสไนเปอร์สองคนแยกไปสองฝั่งของแผนที่ ส่วนสไนเปอร์กับฮีลเลอร์สร้างแนวป้องกันที่โซนกลาง ชื่อเวลาด้วยการแจกคิลวนไปเรื่อย ๆ จึงพอยบั้งเกมรุกของ NSN ได้บ้าง แต่ช่วงต้นเกมพวกเขาเสียเปรียบมากเกินไป ตอนนี้ไม่ว่าจะพยายามลอบเปิดเส้นทางรอบนอกหรือยึดเวลาเพื่อผลาญทรัพยากรของ NSN ก็ไม่มีประโยชน์ พวกเขาฝืนตรึงแนวป้องกันอยู่ได้ไม่ถึงสิบนาทีก็พ่ายแพ้ให้อำนาจยิงของฝ่ายตรงข้าม NSN จึงคว้าชัยชนะในเกมที่หนึ่งไปครอง

ก่อนเริ่มแข่งคนส่วนใหญ่ประเมินทีม Saint ไว้สูงมาก พอแพ้ตั้งแต่เกมแรกแบบนี้ ขนาดนักพากย์เองยังตะลึงกันไปเล็กน้อย พอหายตกใจแล้วก็เริ่มทบทวนเกมเมื่อครู่ ช่วงเบรกระหว่างแมตช์ ทีมกำกับภาพแพนกล้องมาหาอวีซู่ซู่กับสือลั่วอีก จากภาพในกล้อง สือลั่วกำลังก้มหน้าพลงยื่นมือขวาของตัวเองให้อวีซู่ดู แต่พอเห็นว่ากล้องแพนมาก็ตั้งท่าจะชักมือหลบโดยอัตโนมัติ ในขณะที่อวีซู่ยกกลับคว้าซ้อมือสือลั่วมากุมไว้ อย่างเปิดเผยและช่วยม้วนแขนเสื้อแจ็กเก็ตของเด็กหนุ่มให้เรียบร้อยด้วย

เพียงไม่นานก็หมดเวลาพัก ผู้กำกับตัดภาพกลับไปในเกมอีกครั้ง

การแข่งขันแมตช์ที่สองเริ่มต้น

Saint ปรับกลยุทธ์การเล่นอีกครั้ง ช่วงต้นเกมเล่นเหมือนตอนแข่งฤดูกาลปกติ สไนเปอร์คอยยิงสนับสนุนจากด้านหลัง แนวหน้าสามคนคอยหาโอกาสอย่างระมัดระวังเพื่อจู่โจม NSN แบบซึ่งหน้า ไม่มีการลอบออกไปเคลียร์หมอกที่ไซรรอบนอกสองฝั่ง แต่พวกเขาบุกจู่โจมซึ่งหน้าด้วยความระแวดระวังยิ่งกว่าเกมที่ผ่านมา และเหล่า A ยังคงยืนตำแหน่งโจมตีสนับสนุนอยู่เหมือนเดิม

หลังจากประจันหน้าไปสองระลอก ทั้งสองทีมไม่สูญเสียสมาชิกแม้แต่คนเดียว แต่เหล่า A จาก Saint ถูกยิงไล่แตกไปหนึ่ง และซิงหรรณจาก NSN ถูกยิงเลือดลดไปหนึ่งในสาม เรียกได้ว่าแลกกันคนละหมัด

แน่นอนว่านักพากย์ไม่มีเซนส์ที่เฉียบคมเท่านักแข่งอาชีพ และไม่ได้จุกคิดว่าสภาพร่างกายของเหล่า A อาจมีปัญหา จึงพูดออกไปที่อ้อๆว่า “ดูเหมือนวันนี้ฟอร์มการเล่นของเหล่า A จะค่อนข้าง...เพลย์เซฟนิดๆนะครับ”

นักพากย์อีกคนพูดเสียงลึกลับน้อยกว่า “ใช่ครับ จู่ๆ เขาก็สลับไปเล่นตำแหน่งโจมตีสนับสนุน เรื่องนี้ผิดจากที่เราคาดการณ์ไว้อย่างสิ้นเชิง และสิ่งที่ผิดคาดยิ่งกว่านั้นคือเขาไล่แตกเป็นคนแรกทั้งที่ยืนยิงอยู่แนวหลัง เมื่อกี้ในทีมไฟต์ระลอกแรก ถ้าเขาหลบทัน Saint จะกลายเป็นฝ่ายได้เปรียบ เพราะ Saint ยิงไล่ของซิงหรรณแตกไปก่อนแล้ว พวกเขาน่าจะบุกต่อได้อีก แต่พอเห็นว่าฟอร์มการเล่นของเหล่า A ไม่โอเค Saint ก็ไม่กล้าลุยต่อ ตอนแรกแนวต้านของ Saint แข็งแรงทีเดียว แต่พอล่าถอยก็บุกกลายเป็นเปิดโอกาสให้คู่แข่งเข้าไปวางภาชนะแห่งการชำระล้าง”

สื่อล้วงมุนคิ้วเล็กน้อย “พากย์แบบนี้...ไม่ต้องเข้าไปดูก็รู้ว่าคนในฟอร์มต้องเริ่มด่าเหล่า A กันแล้วเน”

“เกมนี้ยังมีทางไปต่อ” อวี่ซู่เย่ยซ่าๆ “ดูดาบเทวะสิ”

สายตาของสื่อล้วงมุนเลื่อนไปที่ตัวละครของดาบเทวะ โล่แสงบนตัวเหล่า A ถูกยิงแตก เวลานี้เขาควรเสริมโล่ให้เหล่า A ก่อน แต่เจ้าตัวกลับไม่ทำแบบนั้น ส่วนสไนเปอร์ของ Saint ที่อยู่แนวหลังยิงตัวเปล่าเล่าเปลือย ไม่มี

แม้แต่โล่ระดับเบื้องต้นด้วยซ้ำ

สื่อลั่วลวกตอลอย่างครุ่นคิดก่อนจะเอ่ยเสียงเบา “พวกเขาใช้กลยุทธ์แบบเดียวกับเรา...”

“กลยุทธ์สำหรับยามคับขัน ลู้กันด้วยทรัพยากร ทำทุกวิถีทางเพื่อเก็บทรัพยากรฝั่งตัวเองไว้ พร้อมกับหาทางทำให้ NSN ผลาญเงินหมดจนไปต่อไม่ได้” อวี๋ซู่เอ๋อด้วยเสียงอันเบา “มีดาบทะเลอยู่ในทีมแบบนี้ความจริงพวกเขาเหมาะกับกลยุทธ์นี้มากกว่าเราเสียอีก”

เมื่อมีธนาคารเลือดอย่างดาบทะเล ย่อมยืดเวลาปะทะซึ่งหน้ากับ NSN ได้นานกว่าเดิม ยิ่งลากยาวเท่าไร NSN ยิ่งต้องใช้ทรัพยากรมาชับเคี้ยวกับพวกเขามากขึ้นเท่านั้น

อวี๋ซู่ยู่ดไม่ทันขาดคำ Saint ก็พุ่งเข้าไปหา NSN อีกรอบตามที่คาดไว้ ทำอุบายเหมือนจะบุก ก่อนจะล่าถอยไปอย่างรวดเร็ว

ปฏิกิริยาตอบสนองแรกของ NSN คือเข้าใจว่า Saint พยายามเลี่ยงการปะทะซึ่งหน้าเหมือนเกมที่ผ่านมา และหลบออกไปเคลียร์หมอกในเส้นทางรอบนอกสองฝั่งแผนที่ ROD ซึ่งซุ่มสังเกตการณ์อยู่แนวหลังเปลี่ยนตำแหน่งยืนพร้อมเปิดสโคปส่องดูสถานการณ์ทั้งสองฝั่งในเขตแดนทีมตัวเอง แต่ดูเหมือน Saint จะคาดการณ์ไว้ก่อนแล้ว จึงฉวยจังหวะที่สไนเปอร์ของ NSN ไม่ได้จับตาดูโซนกลางของแผนที่รุกเข้ากรุยทางไปหนึ่งระลอก สังหารชิ้นหรรษาได้สำเร็จ แต่ในเวลาเดียวกันนั้น เหล่า A ก็ถูกกู้เฉียนสังหารด้วยเช่นกัน

“เฮ้อ เมื่อก็กำลังได้เปรียบมากเลยนะครับ ถ้าเหล่า A ไม่ถูกฆาจะสมบูรณ์แบบเลย ตัวเขาไม่ได้สวมโล่ ไม่ควรพุ่งล้าหน้าไปขนาดนั้น” นักพากย์เอ๋ออย่างเสียดาย “เมื่อกี้ Saint ไม่มีเวลาเสริมโล่เทร่อ ไม่น่าเป็นไปได้นะครับ”

สื่อลั่วผ่นลมหายใจเฮือกหนึ่งแล้วเอ่ยด้วยเสียงอันเบา “ผมอยากขึ้นไปพากย์แทนจริง ๆ”

นักพากย์ไม่ได้ยินเสียงสนทนาในทีมนักแข่งและไม่ใช่นักแข่งอาชีพ บางครั้งจึงไม่เข้าใจเจตนาที่แท้จริงเบื้องหลังกลยุทธ์ที่แต่ละทีมนำมาใช้

อวีซุ่ยชินนานแล้ว “ถ้ายื้อเวลาเกมนี้ได้ก็มีลุ้น กู้เฉียนยังโอเค แต่ชินหฺรานหัวร่อนง่าย คงอดไม่ได้ที่จะดึงเงินในทีมมาใช้”

ชินหฺรานอายุยังน้อยและชอบรุกต่ออย่างดุเดือดเมื่อเห็นว่าฝ่ายตนกำลังได้เปรียบ จึงมักถูกฝ่ายตรงข้ามล่อให้บุกลึกเข้าไปเรื่อยๆ โดยง่ายและใช้ทรัพยากรทีมเยอะตามไปด้วย Saint รู้จุดอ่อนนี้เป็นอย่างดี เมื่อเริ่มทีมไฟต์รอบต่อไปจึงให้เหล่า A พุ่งเข้าไปปะทะกับชินหฺรานและแจกคิลให้อีกฝ่ายรับไป

แน่นอน นักพากย์เห็นแบบนี้ก็อดพูดไม่ได้ว่า “ไฟต์เมื่อกี้เหล่า A... ไม่น่าพุ่งเข้าไปแบบนี้เลย! เพื่อนร่วมทีมตามไปประกบไม่ทัน เขารับรอนโดตเข้าไปวางภาชนะแห่งการชำระล้างเลยโดนเก็บซะงั้น”

อวีซุ่ย “เข้าทางเลย ชินหฺรานได้แต้มจากคิลเมื่อกี้เลยอัปเดตอุปกรณ์ใช้เงินเยอะยิ่งกว่าเดิม”

Saint เล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวมากทีเดียว หลังจากแจกคิลไปหลายระลอกก็ทำที่ไปเคลียร์หมอกตรงสองฝั่งแผนที่แบบที่เล่นที่จริง เหล่า A กับสไตรเกอร์อีกคนแยกกันไปคนละฝั่ง พอมีความเคลื่อนไหวบนแผนที่สไนเปอร์ ROD ซึ่งอยู่แนวหลังของ NSN ย่อมต้องสังเกตเห็นและแจ้งข่าวให้กู้เฉียนรีบเข้าไปสร้างแนวป้องกัน เท่ากับเกมถูกยื้อเวลาให้ยืดเยื้อต่อไปอีก

คราวนี้ Saint แสร้งทำที่เหมือนหมดมุขหมดทางสู้ แก่ล้งตอดกลางแผนที่หน่อยหนึ่ง ตอดรอบนอกอีกหน่อยหนึ่ง แต่ถูกโต้กลับจนต้องล่าถอยไปทุกรอบ ดึงเกมไปได้ก็ยี่สิบนาทีเต็ม

จน NSN ใช้เงินในทีมไปเกินครึ่งแล้วถึงตระหนักว่าเกิดอะไรขึ้น และเร่งเปิดเกมบุกจากจุดกึ่งกลางของแผนที่ ไม่ยอมมุดถูกดึงเกมให้ยืดเยื้อไปกว่านี้ ฝ่าย Saint ก็เลิกเล่นละคร สองฝ่ายเปิดฉากทะลุมบอนเต็มรูปแบบ NSN ไล่บดขยี้ไม่ลดละ ส่วน Saint ดึงเวลาไม่เลิกรา สุดท้ายยื้อเกมไปจนเข้านาทีที่สามสิบห้า

ยังมีหมอกพิษขวางอยู่เป็นวงกว้างกว่าจะไปถึงหินเกิดใหม่ของ Saint แต่ NSN แทบไม่เหลือทรัพยากรแล้ว ซัยชนะแมตซ์ที่สองจึงตกเป็นของ Saint แบบไม่ต้องลุ้น คณะเนตตี้ตั้งขึ้นมาเป็นเสมอ

สื่อล่าวขมวดคิ้วเคร่งเครียด “เทคนิคนี้...ถ้าเอามาเล่นกับทีมอย่าง NSN ใช้ได้อย่างมากก็ครั้งเดียว”

อิวี่ซุ่ยวิเคราะห์ด้วยเหตุผล “กลยุทธ์นี้ใช้ได้ผลเฉพาะกรณีที่มีอีกฝ่าย ไม่ได้คาดคิดมาก่อน ถ่วงเวลาได้เกมหนึ่งก็ไม่เลวแล้ว”

แมตซ์ที่สามเริ่มต้น เห็นได้ชัดว่า NSN เตรียมตั้งรับไว้ก่อนแล้ว ครึ่งนี้ ไม่ว่า Saint จะสร้างทำแจกคิลหรือบ่มบ่ามบุกเข้ามาอย่างไร พวกเขาก็รุกตรงเข้าไปเรื่อย ๆ โดยไม่หวั่นไหว ครึ่งนี้ NSN มองออกตั้งแต่เริ่มเกมว่า ฟอรัมการเล่นของเหล่า A ผิดไปจากปกติ จึงหันไปเล่นงานเหล่า A อย่างเอาเป็นเอาตายเหมือนที่ก่อนหน้านี้ Saint ทำกับหว่าหว่า เหล่า A ถูกหมายหัวตามล่าตลอดทั้งเกม ฝ่าย NSN โช่วฟอรัมการเล่นแบบเสมอตันเสมอปลายเหมือนที่เคยและชนะแมตซ์นี้ได้เต็มไปครอง

อันที่จริงฟอรัมการเล่นของเหล่า A ไม่ได้แย้แย้ขนาดนั้น แม้จะถูกหมายหัวไล่ล่าตลอดเกมก็ไม่ตื่นตูมและไม่ทำพลาด แต่ถึงกระนั้นก็ยังดูเหมือนว่าโดนตะแค้นทีเดียวเขาก็ตายโดยที่ไม่ได้โช่วฟอรัมหรือแสดงศักยภาพอะไรเลย

จังหวะที่การแข่งขันแมตซ์ที่สามกำลังจะสิ้นสุด นักพากย์ถึงกับพูดออกมาตรง ๆ ว่าเหล่า A เป็นจุดอ่อนของทีม Saint

สมาชิกทีม Free ที่บ้านแคมป์ตื่นนอนแล้วและคงกำลังดูไลฟ์แข่งอยู่เหมือนกัน จึงกันดำจิกกัดอยู่ในกรุปแชตทีม ด่านักพากย์ว่าไม่เชื่อวชาญอ่านเกมไม่แตก ด่านักฉอดในฟอรัมว่าโง่บัดซบ ตำแหน่งบริหารระดับสูงของ Saint ที่ไม่ออกมาช่วยปกป้องนักแข่ง ไม่ประกาศล่วงหน้าให้ทุกคนรับรู้ว่าจะจริง ๆ สภาพร่างกายของเหล่า A เป็นอย่างไร

เงินหัวโมโหจนต้องสบถคำ [ไร้สมอง ทำไม่ไม่คิดจะปกป้องนักแข่งเก่าแก่ของทีมเลย ฉันมองออกตั้งแต่เว็บแรกแล้วว่าเหล่า A ลงเล่นทั้งที่บาดเจ็บ พวกนั้นตาบอดกันหมดแล้ววี่ง]

โจวหัวซึ่งฟังคำอธิบายจากเงินหัวและเหล่าเฉียวมาตั้งแต่ต้นตอบกลับในกรุปแชตว่า [สภาพแบบนี้เหมือนพวกเขาไม่ได้เตรียมแผนรับมือเสียงวิจารณ์

จากภายนอกเลยแม้แต่ชนิดเดียว ทีมบริหารของ Saint ควรลาออกไปซะ]

เดินหัวดำกราดในกรู๊ปแชต [ลือลัว! นายอยู่ในสนามแข่งไม่ใช่รีง โป! ไปพากย์แทนเลย! โส้ นักพากย์โง่เง่าพวกนั้นให้โส้หัวไปซะ!]

ลือลัวอ่านข้อความในกรู๊ปแชตแวบหนึ่งแต่ไม่ได้ตอบอะไร

อวิซุ่ยเอ่ยอย่างสุขุม “ถ้าเป็นฉัน ฉันก็จะไม่พูดอะไรเหมือนกัน”

ลือลัวกระจ่างแก๊ใจ หลังจากเสียบไปพักใหญ่ก็พูดว่า “Saint ไม่กล้าพูดอะไร เหตุผลแรกอาจเพราะวันนี้เหล่า A เล่นไม่ไหวแล้วจริงๆ แต่ไม่แน่ใจว่าสภาพจะย่ำแย่ถึงขั้นนี้ อีกเหตุผลที่อาจเป็นไปได้คือ... ด้วยพื้นอารมณ์ของดาบเทวะกับคนอื่นๆ พวกเขาคงไม่อยากเปิดเผยอะไรมากเกินไปก่อนเริ่มแข่ง เพราะจะเป็นการสร้างแรงกดดันด้านสภาวะอารมณ์ให้ NSN”

อวิซุ่ยเอ่ยซ้าๆ “เล่นไม่ไหวเป็นปัญหาของเราเอง ไม่ต้องให้คนอื่นมาสงสาร กล้ารับความพ่ายแพ้อย่างฝั่งผ่าย ไม่มีอะไรน่าอายเลย”

แมตซ์ที่สี่เริ่มต้นแล้ว ก่อนหน้านี้แมตซ์ที่สองใช้เวลาเล่นนานมาก บันทอนกำลังของเหล่า A ไปมหาศาล พอถึงแมตซ์ที่สี่ พอร์มการเล่นของเขาจึงย่ำแย่จนแทบทนมองไม่ไหว หลังเริ่มแข่งไปได้ไม่ถึงสิบนาทีก็ถูก NSN บดขยี้จนราบคาบ

เกมดำเนินไปถึงนาทีที่สิบห้า ในจังหวะที่ Saint แทบหมดสิ้นความหวังจะพลิกเกมแล้ว จู่ๆ ดาบเทวะที่ถือปฟอร์มมาตลอดกลับเริ่มหลงทิศหลงทาง

นักพากย์เอ่ยอย่างไม่อยากเชื่อสายตา “ดาบเทวะทำอะไรครับนั้น ไม่ซั้ปคนอื่น แต่ดันไปซั้ปเหล่า A นั้นหะรอ เกมนี้เดิมก็สิ้นหวังอยู่แล้ว ยังจะเล่นแบบนี้อีก ถ้า...ถ้าแพร์อบนี้เท่ากับจบสิ้นจริงๆ นะครับ! ดาบเทวะ! ตั้งสติหน่อย!!!”

ดาบเทวะโชว์ฟอร์มเต็มศักยภาพ แต่คล้ายว่าดวงตาเขามองไม่เห็นใครอื่น จับจ้องเพียงเหล่า A เท่านั้น ต่อให้เขาเองไม่มีโล่ก็ต้องเสริมโล่ให้เหล่า A ก่อน ถ้าเหล่า A ถูกโจมตีก็เอาตัวเข้ากำบังไว้ เมื่อไรที่เหล่า A พอสู้ไหว ดาบเทวะจะพุ่งไปอยู่แนวหน้าเพื่อเป็นเกราะกำบังให้อีกฝ่าย ยอมให้ตัวเองถูกกู้้เฉียนยิงแหลกเป็นผุยผง เพื่อแลกเปลี่ยนกับการที่เหล่า A

ได้คว้าคิลแรกในการแข่งรอบนี้

ตอนที่เหล่า A เก็บคิลแรกได้สำเร็จ ผู้กำกับตัดภาพไปที่เขา เหล่า A ที่อยู่ในกล็องซงก็ไปเล็กน้อยก่อนจะยิ้มออกมา

อีกด้านหนึ่ง ดาบเทวะควบคุมตัวละครด้วยความเร็วมีอันเหยียดมอดพื้นคืนชีพแล้วพุ่งตัวออกจากหินเกิดใหม่ทันที เพื่อสวมโลให้เหล่า A เป็นครั้งสุดท้าย

“เซี่ย” ขอบตาของลือลั่วแดงเรือ เขาขบฟันพูดว่า “จิตใจของคนที่เล่นฮิลเลอร์อย่างพวกพี่เป็นแบบนี้กันทุกคนเลยหรือไง”

อวีซู่ยคลี่ยิ้ม

สามนาที่หลังจากนั้น Saint หมดทางไปต่อ หินเกิดใหม่ของพวกเขา ถูกทำลายโดย NSN

ในเวลาเดียวกันนั้น สมาชิกสี่คนของทีม Saint ถอดหูฟัง มีเพียงเหล่า A ที่ไปหน้าระบายด้วยรอยยิ้ม ในขณะที่สมาชิกสามคนที่เหลือน้ำตานองหน้า สมาชิกที่อายุน้อยที่สุดในทีมสะอื้นจนแทบลุกยืนไม่ไหว

สิ่งที่ลือลั่วคาดการณ์ไว้ก่อนเริ่มเกมนั้นไม่ผิด ทั้งสี่แมตซ์ในรอบนี้ทุกคนในทีม Saint ไม่ว่าจะเป็นาดาบเทวะหรือสมาชิกอีกสองคนที่เหลือล้วนทุ่มเทด้วยชีวิต ทุ่มทุกสิ่งที่มีเพื่อจะส่งเหล่า A ให้ไปได้ไกลกว่านี้อีกหน่อย

ทีมงาน Saint รอจนจบการแข่งขันอย่างเป็นทางการจึงเดินไปยังเวทีนักพากย์ และแจ้งข่าวแบบเฉพาะหน้าให้นักพากย์และผู้กำกับได้รับทราบ รวมถึงขอเวลาครู่หนึ่งเพื่อให้เหล่า A ได้ประกาศวางมือและอำลาวงการ

ท่ามกลางสีหน้าตื่นตกใจของนักพากย์และผู้ชมในที่นั้น เหล่า A หยิบไมโครโฟนขึ้นมาด้วยมือขวาที่สั่นเทาเล็กน้อย ใบหน้าระบายรอยยิ้มขณะเล่าถึงเส้นทางอาชีพที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงประกายโดดเด่น แต่ก็ไม่เคยหยุดยั้งความพยายามตลอดเจ็ดปีของเขาเองด้วยน้ำเสียงสงบสุขุม เอ่ยขอบคุณทีมงานทุกคนใน Saint ที่คอยดูแลเขาตั้งแต่เริ่มเข้าค่ายฝึกนักแข่งรุ่นเยาว์จวบจนทุกวันนี้ ขอขอบคุณสมาชิกทีมทุกรุ่นที่เคยร่วมแข่งขันมากับเขา ขอขอบคุณดาบเทวะที่คอยให้การสนับสนุนและอยู่เคียงข้างเขามาตลอดหลายปี และเอ่ยอวยพรภูมิภาคจีนหวังว่าปีนี้ทุกคนจะสร้างผลงานได้อย่างดีในการแข่งชิงแชมป์โลกปีนี้

“หลาย ๆ คน... อาจเพิ่งรู้ว่าในลีกมีนักแข่งอย่างผมอยู่ด้วยในวันนี้ที่ผมประกาศวางมือ แม้ไม่ได้ทิ้งร่องรอยใดๆ ไว้ให้จดจำ แต่ผมก็ต่อสู้ในลีกอีสปอร์ตมายาวนานหลายปีเหมือนกันกับทุกคน และไม่เคยกล้าที่จะทำงานหนักน้อยกว่าคนอื่นแม้แต่นิดเดียว คงเป็นเพราะข้อจำกัดด้านพรสวรรค์ คนส่วนใหญ่จึงไม่ได้รู้จักมักคุ้นกับชื่อของผมสักเท่าไร ซึ่งก็สมควรแล้ว สนามแข่งตัดสินกันที่ผลงานเท่านั้น สิ่งเดียวที่ผมทำได้คือไม่ย่นย่อทอดถอนใจ ทำให้ผมไม่เคยรู้สึกผิดต่อมโนธรรมของตัวเองเลย” เหล่า A หันไปโบกมือให้เพื่อนร่วมทีมของเขาเอง ก่อนจะทิ้งท้ายว่า “ผมไม่ได้สร้างเกียรติภูมิไว้มากมาย

สักเท่าไรหรอก ผิดที่ผมไม่เก่งพอ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ต้องน้อยเนื้อต่ำใจเลย ผมรู้สึกว่าคุณตัวเองโชคดีมากแล้ว รู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่ผมเองมีโอกาสได้ร่วมแข่งอีสปอร์ตบนเวทีเดียวกับผู้คนที่เปล่งประกายเจิดจรัสแบบนี้ ได้ใช้ช่วงเวลาเจ็ดปีที่สำคัญที่สุดในชีวิตอย่างมีความสุขในสโมสรที่เต็มเปี่ยมด้วยบรรยากาศดี ๆ ทั้งยังได้รับเลือกให้เป็นนักแข่งตัวจริงเมื่อปีที่ผ่านมาด้วย สุดท้ายผมได้ประกาศอำลาวงการบนเวทีแห่งนี้ใหญ่ขนาดนี้ ทั้งหมดเป็นเพราะ...”

ดวงตาของเหล่า A ท่วมท้นด้วยน้ำตา เขานิ่งไปครู่หนึ่งที่เติมก่อนจะพูดต่อ “เพราะเจ้าของสโมสรและผู้บริหารทุกคน...รวมถึงสมาชิกทีมที่ไม่เคยทอดทิ้งผมเลย พวกเขารู้ว่าแขนขาของผมกำลังจะใช้งานไม่ได้ แต่ก็ไม่เคยคิดทอดทิ้งผม...”

เหล่า A ปาดน้ำตาแล้วพูดต่อ “ในเมื่อพวกเขาไม่ทอดทิ้งผม ผมก็ไม่มีทางทอดทิ้งทีม ความสามารถของผมมีจำกัด จึงไม่กล้ารับหน้าที่โค้ชทีมในช่วงเวลาต่อจากนี้เพราะกลัวว่าจะเป็นภาระของทุกคน แต่หลังจากวางมือ ผมจะเข้าร่วมทีมคู่ซ้อมเพื่อตอบแทนทีมของผมอย่างเต็มความสามารถ ผมเป็นตัวสำรองของทีมมาหลายปีจนเชี่ยวชาญด้านการเป็นคู่ซ้อม ผมจะคอยสนับสนุนผู้เล่นตัวจริงในทีมหลักของสโมสรเราสุดกำลัง ขอให้แฟนคลับโปรดวางใจ ตลอดชีวิตนี้ผมจะไม่มีวันไปจาก Saint ขอมอบกำลังใจให้ Saint และมอบกำลังใจให้ทุกคนครับ”

เหล่า A โင้งตัวจนสุดแล้วยื่นไมโครโฟนคืนให้พิธีกร

อิวี่ซู่ยกับลือลั่วอยู่ในสนามแข่งจึงเห็นชัดเจนว่าสมาชิกและทีมโค้ชของ Saint รวมถึงเจ้าของสโมสรต่างยื่นรอกเหล่า A อยู่ด้านล่างเวที และพอเขาลงมา ทุกคนก็เข้าไปรุมกอดเขาไว้อย่างยาวนาน

ลือลั่วพยายามกลืนน้ำตาและช่วยถ่ายรูปเก็บไว้ให้พวกเขาจากที่ไกล ๆ หลายรูปทีเดียว

อิวี่ซู่ยมองลือลั่ว “เพิ่งเคยเห็นคนประกาศวางมือเป็นครั้งแรกหรือ”

“เพิ่งเคยเห็นเองกับตาเป็นครั้งแรกครับ” ลือลั่วส่งรูปที่เขาถ่ายให้ดาบเทวะแล้วเอ่ยด้วยเสียงอันเบา “เหล่าเฉียวประกาศวางมือผ่านวิดีโอที่อัดไว้ล่วงหน้าและพูดตามสคริปต์มาตรฐานทุกอย่าง ไม่ลงรายละเอียดอะไร

คลิบนั่นความยาวไม่ถึงสามนาทีด้วยซ้ำ ตอนนั้นดูแล้วก็รู้สึกจุกอยู่ในใจ แต่ไม่ได้...ไม่ได้เห็นเองต่อหน้าแบบนี้”

สื่อลั่วเหลือบมองอวีซู่ย สีหน้าของอีกฝ่ายดูปกติ ไม่ได้เปลี่ยนแปลง จากก่อนเริ่มแข่งแม้แต่น้อย

สื่อลั่วถามว่า “พี่เคยเห็นมากี่ครั้ง”

“เห็นมาเยอะมาก จะยังไงก็เป็นนักแข่งอาชีพมาหลายปี เลยเห็นมาากจนนับไม่หมด” อวีซู่ยแกล้งทำเป็นไม่เห็นว่ามีสื่อลั่วแอบปาดน้ำตา เขาเอ่ยเสียงเบาว่า “ไม่ใช่เรื่องน่าอายหรอก ครั้งแรกที่ได้เห็นเพื่อนร่วมทีมของตัวเอง... ไม่ใช่ซีเหยียนหานนะ นานก่อนหน้านั้นอีก เป็นนักแข่งที่นายคงไม่เคยได้ยินชื่อมาก่อนเลยด้วยซ้ำ เขาเป็นสไตรเกอร์เหมือนกัน”

อวีซู่ยเล่าต่อ “ครั้งแรกที่เห็นเพื่อนร่วมทีมประกาศวางมือต่อหน้าต่อตาถึงฉันไม่ได้ร้องไห้...แต่ฉันเปลี่ยนไอติเกมและรูปรโปรไฟล์ในเกมเป็นของเขา แล้วเล่นต่อเนื่องสามสิบกว่าชั่วโมงแบบไม่กินไม่ดื่มไม่นอน ตอนนั้นอายุน้อย สิบห้าหรือสิบหกนี่ละ อารมณ์อ่อนไหวกว่าตอนนี้นัก”

“พี่...” สื่อลั่วขมวดคิ้ว “คนอื่นวางมือแท้ๆ ทำไมพี่ต้องทรมาณตัวเองด้วย”

“เพราะตอนนั้นฉันคิดว่าเป็นความผิดของฉัน” อวีซู่ยทอดสายตามองทีม Saint ที่ยังคงอดกันแน่น แกวตาดึงสงบ “ฉันคิดว่าฉันยังแบกทีมได้ไม่ดีพอ ทำให้เขาเล่นต่อไม่ได้ ฉันทำใจไม่ได้”

อวีซู่ยหันไปมองสื่อลั่วแล้วยิ้ม “ไม่ว่าใครก็ต้องเคยมีประวัติดำมืดเป็นของตัวเองทั้งนั้นแหละ จริงไหมล่ะ”

“นั่นใช่ประวัติดำมืดที่ไหนกัน...” เหตุผลนี้ไม่ทำให้สื่อลั่วประหลาดใจแม้แต่น้อย เขามองดาบหะวะที่ยืนอยู่ไกลออกไปแล้วพูดเสียงงมั่งงายอยู่ในลำคอว่า “ฮัลเลอร์อย่างพวกพี่นะเป็นแบบนี้กันหมด...แล้วถ้าเป็นผมล่ะ”

ผู้ชมบนอัฒจันทร์เริ่มทยอยเดินออกไปด้านนอก เสียงดังเอะอะขึ้นเรื่อยๆ อวีซู่ยได้ยินสิ่งที่สื่อลั่วพูดไม่ชัดจึงถามว่า “นายทำไมเธอ”

พอสื่อลั่วจะเอ่ยปากก็รู้สึกเหมือนเป็นการเรียกร้องความสนใจมากไปหน่อย หลังจากลิ่งเลอยู่ครู่หนึ่งถึงถามไปว่า “ถ้าผมวางมือจากการแข่ง

ที่จะทำยังไง”

“เทพลือ เรื่องเก๋เก็บตั้งแต่ปีมะโว้แบบนี้ ไม่เห็นจำเป็นต้องหึงเลย อีกอย่าง...” มุมปากของอวีซู่ยกคิ้วเล็กน้อย “ยังไม่แน่เลยที่เราสองคน ใครจะได้วางมือก่อน”

จริงอย่างว่า พุดยากว่าใครจะได้วางมือก่อน พวกเขายังไม่เคยมีอาการบาดเจ็บใดๆ และถึงแม้ว่าอวีซู่จะอายุมากกว่าสี่ลั่วอยู่สองปี แต่ตำแหน่งฮิลเลอร์ไม่ได้บั่นทอนร่างกายนักแข่งมากขนาดนั้น สิ่งสำคัญคือความไวในการประเมินสถานการณ์และการตอบสนอง อวีซู่เพิ่งอายุยี่สิบเอ็ด สมรรถภาพด้านต่างๆ อยู่ในระดับที่ออฟฟอร์ม ความเก่งกาจในการคุมเกมของเขาทวีความแข็งแกร่งขึ้นทุกปีด้วยซ้ำ ทักษะฮิลเลอร์ในทุกมิติยังไม่มีวันจะจะถดถอยแม้สักนิดเดียว

พอเปลี่ยนมาเล่นตำแหน่งสไตรเกอร์ อายุช่วยในการทำงานของสี่ลั่วย่อมต้องหดสั้นลงอย่างไร้ข้อโต้แย้ง แต่เขาได้เปรียบที่อายุยังน้อย ร่างกายแข็งแรง ทั้งยังเปี่ยมพรสวรรค์หาตัวจับยาก หากนำสองคนมาเปรียบเทียบกัน...

พุดยากจริงๆ ว่าใครจะเป็นฝ่ายวางมือก่อน

“ไปกันเถอะ” ผู้ชมส่วนใหญ่ในสนามแข่งแยกย้ายกันไปพอสมควรแล้ว เหลือเพียงแฟนคลับเหนียวแน่นของทีม Saint สี่ลั่ววนวดหน้าผากตัวเองเบาๆ แล้วพุดว่า “ปะ...ไปกันเถอะครับ...”

อวีซู่เดินตามอยู่ด้านหลังเล็กน้อย เขาโทรติดต่อบุคคลและบอกว่าพวกเขากำลังออกไป จากนั้นก็เข้าไปประกบสี่ลั่วจากด้านหลัง ใช้นิ้วหนีบลำคออีกฝ่ายเบาๆ พลังกระซิบว่า “สมัยนั้นตอนเพื่อนร่วมทีมฉันวางมือฉันเปลี่ยนชื่อไอดีเป็นชื่อเขาแค่สามสิบกว่าชั่วโมงก็เปลี่ยนกลับมาเป็นชื่อเดิม ถ้านายวางมือก่อนฉันละก็...ฉันจะเปลี่ยนชื่อไอดีเป็นของนายและใช้ไปตลอดจนกว่าฉันจะวางมือด้วยอีกคน ดีไหมล่ะ”

“ผมไม่ได้หึงนะครับ” ความรู้สึกเป็นเจ้าของที่สี่ลั่วมีต่ออวีซู่ นั้นรุนแรงเหลือเกินจริงๆ ขนาดเจ้าตัวเองยังบอกได้ไม่ชัดเจนด้วยซ้ำว่ากำลังหึงหรือไม่ แต่เมื่อครู่ที่เขาไม่ได้มีเจตนาแอบแฝงเลยจริงๆ แค่เห็น

เหล่า A ประกาศวางมือเลยพลอยรู้สึกอ่อนไหวตามไปด้วย “พอเห็นพวกเขาเป็นแบบนี้แล้วทำใจลำบากจริงๆ เฮ้อ...”

“ฉันเข้าใจ” อวีซู่ยเอ่ยเสียงเบา “พอเขาประกาศวางมือวันนี้ เราถึงได้รู้ว่าตลอดฤดูกาลแข่งที่ผ่านมา Saint ต้องแบกรับแรงกดดันมหาศาล เจียนตายขนาดไหน ไม่มีทีมไหนเลยที่มายืนอยู่ตรงหน้าอย่างราบรื่นไร้อุปสรรค”

“สือลั่วพยักหน้า” “ผมคิดแบบนี้เหมือนกัน... กลับบ้านแคมป์กันเถอะ”

ตอนแรกทั้งสองคนวางแผนว่าจะไปเจอกันต่อทั้งวัน พอดูการแข่งเสร็จก็กินข้าวดูหนังอะไรไปเรื่อย แต่ตอนนี้ไม่มีอารมณ์ไปเที่ยวเล่นแล้ว พอสือลั่วคิดถึงการแข่งขันสุดท้ายเมื่อครู่ก็ยังรู้สึกพึงพอใจกับสิ่งที่ตนมี ยิ่งรู้สึกว่เหล่าสมาชิกทีมสุดเหี้ยมของเขาช่างน่ารักน่าชัง รู้สึกว่าบ้านแคมป์ของพวกเขาแม่งโคตรจะอบอุ่นแสนสบาย อาหารของเซฟนอกบ้านไม่ว่าจะมีก็ดาวก็ลูฟี่มีอยู่คุณป้าแม่บ้านของพวกเขาไม่ได้

แต่ถึงอย่างนั้นเด็กหนุ่มก็ยังกังวลกลัวกระเพาะอันแสนบอบบางล้ำค่าของอวีซู่ยจะเจ็บปวดถ้าอดข้าว ก่อนกลับบ้านแคมป์จึงบอกให้คนรถแวะจอดที่ร้านโจ๊กแห่งหนึ่งใกล้กับสนามแข่ง แล้วเขาก็ลงไปซื้อโจ๊กร้อนๆ ให้อวีซู่ยชุดหนึ่ง

“รอบที่แล้วตอนที่มันเป็นเลือดออกในกระเพาะ... อาการสาหัสมากเลย” สือลั่วยื่นโจ๊กที่แพ็กมาอย่างเรียบร้อยให้อวีซู่ย “ยังรู้สึกกังวลไม่หาย “ไม่รู้ทำให้อายุขัยของอาชีพนักแข่งสั้นลงกี่เดือน”

อวีซู่ยเป่าโจ๊กซ้าๆ แล้วเตือนสติเขาว่า “เทพสื่อ เมื่อกี้ตอนลงไปซื้อโจ๊กดูเหมือนจะมีคนถ่ายรูปนายนะ”

“สือลั่วปิดประตูรถ “อยากถ่ายก็ให้เขาถ่ายไปสิครับ”

ตอนเห็นเพื่อนร่วมอาชีพประกาศวางมือไปต่อหน้า สือลั่วนึกว่าไก่อ่อนผู้ไร้ประสบการณ์ชีวิตอย่างเขาคงเป็นคนที่พุ่มพวยและสะเทือนใจหนักกว่าใครเพื่อน ไม่นึกว่าพอกลับถึงบ้านแคมป์ ก้าวไม่ทันพื้นประตูก็ได้ยินเสียงคร่ำครวญโหยหวนเป็นฝีปากของเหล่าเจี๋ยวนำมาก่อนเป็นอย่างแรก

“เอ๋ พวกคุณสองคน... กลับมาทันเวลากินข้าวพอดีเลยเธอ” โจ้วหัว

อยู่ที่ชั้นหนึ่งของบ้านแคมป์ เขามองอวีซู่กับสือลั่วอย่างประหลาดใจ แถมยังมีโมโหแทนทั้งสองคนที่ไม่ได้ใช้เวลาพักผ่อนด้วยกันให้เต็มที่ “กว่าจะได้ออกไปเดดกันแต่ละครั้งไม่ใช่ง่ายๆ พวกคุณสองคนเป็นใครกันหา ต้องใช้ชีวิตอย่างตระหนี่ถี่เหนียวขนาดนั้นเลย ถึงขั้นต้องกลับมากินข้าวบ้านเนี่ยนะ”

สือลั่วอุบะหูแล้วขมวดคิ้ว “เหล่าเฉียวเป็นอะไรนะ”

“ตั้งแต่ตอนดูการแข่งจนถึงพิธีอำลาวงการจนถึงสัมภาระหลังแข่งจบ...” โจ้วหัวพุดอย่างปวดเศียรเวียนเกล้า “ก็อินจัดๆ เหมือนตัวเองอยู่ในสถานการณ์นั้นด้วย อารมณ์อ่อนไหวยิ่งกว่าสมาชิกทีม Saint เองด้วยซ้ำ ร้องให้ตั้งแต่ต้นยันจบเลย”

ตอนนี้ยังไม่ถึงเวลากินข้าวเย็น อวีซู่กับสือลั่วจึงขึ้นไปเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ชั้นบน และแวะไปดูเหล่าเฉียวที่นั่งน้ำตาไหลเงียบๆ ในห้องซ้อมด้วยหน้าหนึ่ง

ภายในห้องซ้อม เงินหัวกับเหล่าเฉียวกำลังเปิดรีเพลย์คลิประกาศำลาวงการของเหล่า A อยู่ด้วยกัน เหล่าเฉียวดวงตาแดงก่ำ คอยจะเอามือปิดทางตาอยู่ตลอดขณะพูดเสียงเจือสะอื่น “นี่แหละคือการประกาศวงมือที่สมบูรณ์แบบ นี่แหละคือบทสรุปที่สมบูรณ์แบบ! มีเพื่อนร่วมทีมอยู่เคียงข้างถึงแข่งแพ้ก็ยังเปี่ยมด้วยความภาคภูมิใจ...”

“ถึงเหล่า A ไม่มีผลงานก็ไม่เห็นเป็นไรเลย เขามีเพื่อนร่วมทีม! มีดาบหเวซ! แค่นั้นก็มีคุณค่ามากแล้ว! ฉันเองก็เป็นสไตรเกอร์ ฉันเข้าใจดี! ความรู้สึกเวลาฮีลเลอร์เอาชีวิตเข้าแลกเพื่อปกป้องเรานะช่างอบอุ่นเหลือเกิน!” เงินหัวนั่งเอนบนเบาะพิงของสือลั่ว ในมือกอดกลองที่ขลุ่ยของสือลั่วและดิ่งส่งให้เหล่าเฉียวอย่างรวดเร็ว ระหว่างนั้นก็คอยพูดเสริมเป็นลูกคู่อย่างสมเพศเวทนาตัวเอง “แล้วฉันล่ะ อนาคตถ้าฉันฟอร์มตกจนต้องวางมือใครจะแปลงเป็นเทวดามาคอยปกป้องฉัน ฉันจะตั้งความหวังกับใครได้บ้าง อวีซู่ยังันเธอ แบบบอยอย่างหมอนั้นจะยอมให้ฉันพึ่งพาเธอ”

Puppy ซึ่งนั่งหน้าเอนเฉยอยู่ตรงนั้นเห็นอวีซู่กับสือลั่วก็แบมือทั้งสองแล้วพุดว่า “เป็นแบบนี้มาชั่วโมงกว่าแล้ว พอเห็นทีมนี้ สองคนนี้ก็ตันตันใจ

มาก โดยเฉพาะเหล่าเฉียว อินจันกู่ไม่กลับ”

เหล่าเฉียวหันไปเห็นสมาชิกทีมตัวเองก็ไม่วู้สึกขายหน้าแม้แต่น้อย เขากดปุ่มรีเพลย์อีกรอบ ดูคลิปไปก็ร้องไห้สะอึกสะอื้นไป แต่แล้วจู่ๆ เขาก็หันมามองอวีซู่ยอีกครั้ง ภาพอดีตผุดขึ้นมาชวนให้น้ำตาไหลนอง “ตอนนั้นวางมือ ไม่มีฮิลเลอร์อยู่กับฉันเลย ไม่มีเพื่อนร่วมทีมด้วย ไม่มีอะไรเลย...”

เงินหัวเองก็หันมามองอวีซู่ยซึ่งทำหน้าที่เรียบเฉยเหมือนปกติด้วยอีกคน แล้วช่วยค้นถามอีกแรง “อวีซู่ย นายยังมีหัวใจอยู่ไหม ตอนแข่งผู้กำกับตัดภาพไปที่นาย แต่ไม่เห็นนายตาแดงเลยสักนิด! สู้สิ้อล้วยังไม่ได้ด้วยซ้ำ! ดูตาบวมซะสิ แล้วดูตัวเองทำเข้า!”

อวีซู่ยโดนคำทั้งที่ไม่มีต้นสายปลายเหตุ “สิ้อล้วยสะเทือนใจเพราะเพิ่งเคยเห็นนักแข่งวางมือเป็นครั้งแรก ฉันเห็นมาเยอะแล้ว...และฉันไม่ได้รู้จักกับเหล่า A เป็นการส่วนตัว ไม่ได้ออกอาการอะไรมากมายมันแปลกตรงไหน”

เหล่าเฉียวหันมามองอวีซู่ยอย่างคาดโทษ น้ำตายังนองหน้า

“นายมันไร้หัวใจ” เงินหัวตอกกลับเสียงแข็ง “ถ้าเป็นฉัน นายจะปกป้องฉันด้วยชีวิตแบบนั้นไหม! นายจะพุ่งเข้าไปเอาตัวรับกระสุนแทนโดยไม่สนอะไรทั้งสิ้นแบบนั้นไหม”

อวีซู่ย “...”

อวีซู่ยถูกเงินหัวถามจนหงุดหงิด จึงถามกลับไปอย่างชิงชังว่า “ให้ฉันพุ่งเข้าไปรับกระสุนแทน...นายอยากตายเหรอ”

เหล่าเฉียวอยากร้องไห้แต่ก็อยากหัวเราะหน่อยๆ ด้วย รู้สึกจนใจจนทำอะไรไม่ถูก ได้แต่เอ๋อไปหยิบทิชชูมาเช็ดหน้าตัวเอง

Puppy เอ่ยเสียงเย็น “ตั้งสติกันหน่อยได้ไหม ดูมิตรภาพอันเยือกเย็นเป็นน้ำแข็งของทีมเราสสิ เลิกฝืนกลางวันได้แล้ว เราไม่ใช่สายอบอุ่นอ่อนโยนสักหน่อย”

เงินหัวเข้าไปโอบไหล่เหล่าเฉียว ตบๆ ไหล่อีกฝ่ายปลางทอดถอนใจ “พวกนายมันไร้หัวใจ”

“ถ้านายมีความฝันทำนองนี้ละก็ ฉันขอเตือนนายไว้ตั้งแต่ตอนนี้เลย” อวีซู่ยนั่งลงแล้วเอ่ยเสียงเฉื่อยชา “ฉันไม่มีทางพุ่งเข้าไปรับกระสุนแทนนาย

และไม่แน่ว่าในตอนที่น่าายจะสังหารคู่ต่อสู้เป็นครั้งสุดท้ายในเส้นทางอาชีพ...
ฉันก็อาจจะแย่งคิลนายด้วยความเคยชิน”

“พรีด” ในที่สุดเหล่าเฉียวก็กลั่นต่อไปไม่ไหว “แย่งได้แม้กระทั่งคิล
สุดท้ายเลยเธอ...”

อวีซู่หันไปมองเหล่าเฉียวแวบหนึ่งแล้วเอ่ยซ้ำๆ “ฉันเป็นคนแบบนี้
แหละ นายไม่รู้ที่อยู่แต่แรกแล้วเธอ”

สี่ลั่วเพิ่งตระหนักได้ในตอนนั้นเองว่า ที่แท้อวีซู่ เจินหัว กับ
Puppy กำลังแก้งแหยเหล่าเฉียวให้อารมณ์ดี เขาจะได้ไม่รู้สี่กอมทุกข์เรื่อง
พิธีอำลาวงการอันห่วยแตกของตัวเองอีก

ปรากฏว่ามุกเรื่องแย่งคิลสุดท้ายไปกระตุกต่อมอารมณ์ขันจน
เหล่าเฉียวหลุดจากอารมณ์เศร้าได้จริงๆ จะร้องไห้ก็ร้องไม่ออกแล้ว เขา
เอามืออุหน่า ในที่สุดก็ยอมปิดคลิปประกาศวางมือของเหล่า A และพูด
กับตัวเองอย่างเสียไม่ได้ว่า “ก็ดีเหมือนกัน...แบบเหล่า A เศร้าเกินไปจริงๆ
ไม่แน่มันอาจจะทนไม่ไหวก็ได้ วางมือไปแบบเงียบๆ ก็ดีมากเหมือนกัน”

เหล่าเฉียวปรับอารมณ์ได้รวดเร็ว เขาลุกขึ้นแล้วเอ่ยแรงทุกคนว่า
“ไปกินข้าวๆ กินเสร็จมาซ้อม ใกล้เคียงรอบรองชนะเลิศแล้ว ช่วงที่ผ่านมา
Saint เล่นเต็มที่ไม่มีกั๊กเลย ถึงพวกเขาไม่ได้พูด แต่ที่จริงคือกำลังช่วย
ซ้อมรบให้เรา นั่นละ อย่าให้ความปรารถนาดีของพวกเขาต้องเสียเปล่า เราต้อง
ทุ่มเทกับการแข่งชิงแชมป์โลกให้เต็มที่”

เส้นทาง การแข่งขันของทีม Saint ในฤดูกาลนี้สิ้นสุดลงแล้ว ภาพที่ดาบหเวฮาชีวิตเข้าแลกเพื่อช่วยให้เหล่า A ได้คิลในเกมสุดท้ายสร้างความซาบซึ้งตรึงใจให้ทุกคนที่ได้เห็น แฟนเกมส่วนใหญ่เพิ่งได้รู้ว่าที่เหล่า A กับดาบหเวฮาเป็นนักแข่งรุ่นเยาว์ที่เข้ารับการฝึกฝนในปีเดียวกัน และเพิ่งได้รู้ในตอนนี้เองว่าที่เหล่าดาบหเวฮายังมีเพื่อนร่วมรุ่นอีกคนที่อยู่ทีมเดียวกันมาหลายปีโดยไม่ได้มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จัก การได้อยู่ทีมเดียวกันนานหลายปีโดยไม่แยกจากและไม่ทอดทิ้งกันไปไหนแบบนี้เป็นกรณีที่ทำให้ยากมากในคินนั้นจึงเกิดภาพที่หาดูได้ยากอย่างหนึ่ง บริษัทผู้สร้างเกม FOG ใช้บัญชีทางการประกาศบนโซเชียลมีเดียแพลตฟอร์มหลักทุกช่องทางทั้งในและนอกประเทศจีน เพื่อแสดงความขอบคุณที่เหล่า A หุ่นเททำงานเพื่อลีกอย่างเต็มที่ตลอดหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังทำคลิปหนึ่งตอนสำหรับดาบหเวฮาและเหล่า A โดยเฉพาะ ถือว่าเส้นทางนักแข่งอีสปอร์ตอาชีพตลอดเจ็ดปีของเหล่า A ได้เริ่มต้นและสิ้นสุดลงอย่างสวยงาม

“ดีเลย ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี”

หลังจบบัตรรางวัลคินนั้น เหล่าเฉียวนั่งอ่านประกาศบนบัญชีทางการของบริษัทเกมที่เขียนถึงเหล่า A พลังพูดด้วยความพึงพอใจว่า “พิธีอำลา ยิ่งใหญ่อลังการอย่างนี้ไม่ควรจำกัดเฉพาะเวลาที่นักแข่งซูเปอร์สตาร์วางมือ นักแข่งธรรมดา ๆ ก็แข่งมานานหลายปีไม่ต่างกัน ถึงไม่มีผลงานโดดเด่นและสมควรได้รับเงินน้อยกว่า แต่ก็ควรได้รับความเคารพอย่างเท่าเทียม

เพราะเขาไม่ได้พยายามน้อยไปกว่าคนอื่นเลย”

“พอมีการประชาสัมพันธ์ดี ๆ แบบนี้แล้ว อนาคตถ้าเขาไปเป็น สตรีมเมอร์ก็เรียกราคาสูง ๆ จากแพลตฟอร์มได้นะ” โจวหัววิเคราะห้ด้วย เหตุผลล้วน ๆ “Saint ใจกว้างมาก พวกเขาช่วยดูแลนักแข่งที่เกษียณแล้ว แถมตอนนี้บริษัทเกมเองก็ออกมาช่วยประชาสัมพันธ์ ต่อจากนี้เหล่า A ทำงานเป็นคู่ซ้อมก็ได้ โลฟสตรีมก็ได้ อาจไม่ถึงขั้นได้เงินเป็นกอบเป็นกำ แต่มีเงินพอใช้ไม่ลำบากแน่ ถือว่าดีทีเดียว”

พอโจวหัวพูดแบบนี้ เหล่าเฉียวก็สบายใจยิ่งกว่าเดิม “ใช่ ขอแค่เขา ได้อยู่ในทีมต่อไปและมีรายได้สักหน่อยก็โอเคแล้ว...โอเคแล้วละ พักผ่อน กันเถอะ พรุ่งนี้ซ้อมเหมือนเดิม ทุกคนสู้ให้เต็มที่ในการแข่งรอบรองชนะเลิศ วันมะรืน”

ทุกคนแยกย้ายกลับห้องพักของตัวเอง โดยมีสื่อลั่วเดินรั้งท้าย

มะรืนนี้ต้องแข่งรอบรองชนะเลิศแล้ว ถ้ายึดตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ก่อน หน้านี้ อวีซู่อยู่กับสื่อลั่วจะแยกห้องกันนอน สื่อลั่วกลับเข้าห้องของตัวเอง อาบน้ำเสร็จก็ล้มตัวลงนอนบนเตียง ตาจ้องมองฝ้าเพดานอย่างเหม่อลอย

เหตุการณ์เมื่อกลางวันนี้ทำให้อารมณ์เขาปั่นป่วนมาก จนตอนนี้สมองยัง ตื่นตัวไม่หาย นอนไม่หลับเลย

ภาพที่ดาบหเวซยอมทิ้งทุกอย่างเพื่อจะพุ่งเข้าไปปกป้องเหล่า A ซ้ำ ๆ ยังคววนเวียนอยู่ในสมองของสื่อลั่ว ทว่าคนที่เขาคิดถึงไม่ใช่สองคนนั้น แต่ เป็นอวีซู่ต่างหาก

สื่อลั่วพลิกตัว พยายามนอนให้หลับ แต่ในสมองมีแต่ภาพของอวีซู่ย สองปีก่อน อวีซู่เองก็เคยปกป้องเขาแบบนี้เช่นกัน

ดูเหมือนตำแหน่งฮิลเลอร์จะมีเวทมนตร์ลึกลับบางอย่าง ไม่ว่าตัวผู้เล่น พื้นอารมณ์เป็นอย่างไร พอรับหน้าที่นี้แล้วพวกเขาจะกลายเป็นโล่แสงสำหรับ สโมสรของตัวเองไปโดยอัตโนมัติ

คอยกำบังพายุลมฝนให้กับทีมในยามสงบสุข และพร้อมบุกนำลุยไฟ เพื่อเพื่อนร่วมทีมในยามทุกข์ยาก

สื่อลั่วนอนไม่หลับเลยจริง ๆ เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาไถฟีด อ่านข่าวไปเรื่อย ๆ เพราะไม่รู้จะทำอะไร หน้าข่าวอีสปอร์ตส่วนใหญ่มีแต่ข่าวเกี่ยวกับ Saint สื่อลั้วอ่านแล้วกลับยิ่งรู้สึกเฟตติด อยากจะกลับเข้าห้องซ้อมไปเปิดคอมพิวเตอร์เล่นเกมอีกสักสองตาใจแทบขาด

แต่ตอนนี้ตึกมากแล้ว ไม่สะดวกเลยจริง ๆ สื่อลั้วไม่มีช่องทางให้ปลดปล่อยความรู้สึก จึงต้องเข้าไปโพสต์เว่ยบู้ในแอ็กหลุมของตัวเอง ใช้ความรู้สึกจากใจจริงพิมพ์ไปว่า

[@Free - Whisper @Saint - ดาบทเวะ โส่ผู้ปกป้องภูมิภาคของเรา]

แค่หนึ่งโพสตั้งยังไม่สาแก่ใจ สื่อลั้วจึงพิมพ์โพสตร้าพันรักสั้น ๆ ของตัวเองด้วยอีกอัน

[นอนไม่หลับ คิดถึงอวีซู่ย วันนี้ไม่ได้นอนกับเขา เสียใจจัง ความจริงฉันชอบให้เขาถอดฉันจนหลับไป เวลาเขาอยู่ด้วยหลับสนิทมากเลย]

พอกดโพสตั้งแล้วก็พยายามข่มตานอนต่อ

แต่นอนได้แค่สามนาทึ่ สุดท้ายสื่อลั้วก็ยอมแพ้และลืมตาตื่นขึ้นมาพร้อมดวงตาที่ลุกโชติช่วงด้วยพลังอันเต็มเปี่ยม เขาอนไม่หลับเลยจริง ๆ

เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาอีกครั้ง หน้าจอยังเปิดแอปเว่ยบู้ค้างไว้อยู่ สื่อลั้วเลื่อนขึ้นไปดูโพสตั้งที่ตัวเองเขียนไว้ก่อนหน้านั้ แล้วจู่ ๆ ก็รู้สึกว่าเขาทำตัวน่าขนลุกเสียเหลือเกิน

ตอนเขาโพสตร้าพันร้าพันถึงความรัก แม้เป็นสิ่งที่เขารู้สึกจริง ๆ ในจังหวะเวลานั้น แต่พอผ่านช่วงที่ความรู้สึกรุนแรงมาก ๆ ไปแล้วและย้อนกลับมาอ่านอีกทีกลับรู้สึกว้าเลี่ยนมากไม่ไหว สื่อลั้วเขียนเองอ่านเองยังแทบรับไม่ได้ เขาจึงไม่กล้าอ่านโพสตั้งทั้งหมดอย่างละเอียด ได้แต่ไถดูผ่าน ๆ อย่างรวดเร็ว แต่แล้วก็ต้องประหลาดใจ เมื่อพบว่าโพสตั้งที่เขาเขียนเมื่อครู่มีคอมเมนต์เข้ามาหลายสิบคอมเมนต์ทีเดียว

สื่อลั้วไม่ค่อยเข้าใจเลย ตึกตื่นปานนี้ ทำไม่ถึงมีคนสนใจแอ็กหลุมของเขาเยอะขนาดนี้ได้

เด็กหนุ่มนึ่กถึงที่อวีซู่ยเคยบอกไว้ก่อนหน้านั้ว่าอย่าไปสนใจความคิดเห็นพวกนั้น เขาลังเลอยู่ครู่หนึ่ง แต่สุดท้ายก็ตัดสินใจกดเปิดดูด้วย

ความอยากรู้อยากเห็น

[เด็กตื่นป้านี่ ยังจะมาป่วนอีกเทรอออ]

[ฉันซึกเป็นห่วงจริงๆ แล้วว่าคืนนี้ Whisper จะฝันร้ายตอนกลางดึก]

[@สโมสรวีสปอร์ต Free พวกเราแท้กไปถามทุกวันเลยนะ มาแก้ข่าวลือยัง มาเคลียร์ข้อครหา ยัง แบนแอ็กนี้ไ้ได้ยัง ไม่ทำอะไรสักอย่างตายกันหมดแล้วเทรอ]

[แอ็กประสาทๆ นี่ยังอยู่อีกเทรอ @สโมสรวีสปอร์ต Free จะแก๊งทำตบอดอีกนานไหม]

[เหนื่อยใจ ฉันแค่หวังว่านักแข่งทั้งสี่คนของพวกเราจะได้อยู่อย่างสงบสุข ทุ่มเทกับการแข่ง ไม่วางมือจากการแข่ง ขอแค่นี้ยังไม่ไ้ได้เลยเทรอ]

[เทพอวีก็อดเธอจนหลับไปงั้นเทรอ เทอะๆๆ...ไม่บอกด้วยเลยล่ะว่าเขาร่านิทานให้เธอฟังก่อนนอน ตื่นเหอะ]

ว่าแล้วว่าต้องไม่มีใครพูดเรื่องดี ๆ แต่สื่อลั้วชินเสียแล้ว เขากดปิดเว็ปว่ แต่ไม่ทันเอาโทรศัพท์ไปวางอีกด้านก็มีคนส่งข้อความเข้ามาก่อน

Whisper : [นอนรียัง]

Whisper : [ถ้ายังไม่นอนมาที่ห้องฉันไหม]

สื่อลั้วอ่านวีเซตสองข้อความนั้นของอวีซู่ย ดวงตาปล้นเป็นประกายน้อยๆ ชื่นมา

ก่อนหน้านี้ตกลงกันแล้วว่าพวกเขาจะไม่นอนด้วยกันช่วงที่มิงงานแข่งสำคัญ

พวกเขาอยู่ในช่วงวัยฉกรรจ์ที่ฮอร์โมนกำลังพลุ่งพล่าน ช่วงปกตินอนห้องเดียวกันอาจขัดลากล้องแล้วพลังเพลอทำป็นล้นบ้างถือเป็นเรื่องปกติเวลาอื่นเล่นสนุกเรื่อยเปื่อยไม่ใช่ปัญหา อย่างมากถ้าวันรุ่งขึ้นตื่นสายก็แค่ถูกปรับเงิน แต่นี่ใกล้วันแข่งรอบรองชนะเลิศแล้ว ถ้าปล่อยให้กระทบตารางงานและเวลาพักผ่อนคงไม่เหมาะสมเท่าไร

ในเวลาเดียวกันนั้น ภายในห้องของอวีซู่ยซึ่งอยู่ในบ้านแคมป์เดียวกัน อวีซู่ยอาบน้ำแล้วและกำลังนอนดูโทรศัพท์มือถืออยู่บนเตียงของตัวเอง

ตอนแรกเขาจะเข้านอนแล้ว แต่จู่ๆ มีข้อความแจ้งเตือนส่งเข้ามาในโทรศัพท์

ด้วยความกังวลว่าจะพลาดอัปเดตโพสต์รำพันรักของแฟนหนุ่มตัวน้อย ก่อนหน้านี้อิวี่ซู่จึงตั้งค่าให้เว็บบ์เขาแจ้งเตือนทุกครั้งที่แอ็กหลุมของสื่อลั่วมีความเคลื่อนไหว

เมื่อครู่มีข้อความแจ้งเตือนเข้ามาสองข้อความ อิวี่ซู่จึงกดเปิดดู โพสต์แรกไม่มีอะไร น่าจะเพราะยังไม่ผ่านพ้นวัยกำลังเบียว แต่พอเห็นโพสต์ล่าสุด อิวี่ซู่ก็ส่งข้อความไปหาสื่อลั่ว

แต่ไม่แน่ใจว่าสื่อลั่วจะมาหรือไม่

พอส่งข้อความวีแชตไปแล้วอิวี่ซู่ก็นอนรออยู่บนเตียงอีกสิบนาทีเต็ม แต่สื่อลั่วก็ยังไม่มาและไม่ตอบข้อความด้วย

อิวี่ซู่เริ่มง่วงนิดหน่อย เขาเอามือสองผม จังหวะที่ตั้งท่าจะลุกจากเตียงก็ได้ยินเสียงแกรกเบาๆ จากประตูห้อง

ท่ามกลางความมืดนั้น อิวี่ซู่ส่งเสียงหัวเราะแผ่วเบา

แฟนหนุ่มน้อยย่องเข้ามาอย่างเงิบเขยิบ คล้ายว่ารู้สึกประหม่าอยู่เล็กน้อย

อิวี่ซู่ไม่ส่งเสียงและไม่ขยับตัว แกล้งทำเหมือนหลับไปแล้ว เขาหลับตา ฟังเสียงสื่อลั่วเดินเข้ามาหยุดอยู่ตรงเตียงเขาช้าๆ เลิกผ้าห่มเสียงดังสวบสาบ ก่อนจะมุดเข้ามาอย่างระมัดระวัง

ดูเหมือนสื่อลั่วจะเชื่อจริงๆ ว่าอิวี่ซู่หลับไปแล้ว จึงพยายามขยับตัวให้เบาที่สุดเท่าที่จะทำได้ พอมุดเข้าใต้ผ้าห่มแล้วก็ซุกตัวเข้าไปอยู่ใกล้ๆ อิวี่ซู่อิวี่ซู่หันมาแล้วดึงตัวสื่อลั่วเข้าไปกอดไว้ในอ้อมแขนทันที

สื่อลั่วตกใจจนสะดุ้ง “พี่...”

“ซู่...” อิวี่ซู่กระซิบเสียงแผ่ว “อย่าส่งเสียงอะอะ คินนี่นอนที่นั่นแหละ”

สื่อลั่วขยับตัวเล็กน้อยแล้วตอบ “อืม” ลึนๆ เขาดึงแขนอิวี่ซู่เข้ามาด้วยความเคยชิน สอดฝ่ามือที่เย็นเล็กน้อยของอีกฝ่ายไว้ใต้เสื้อกล้ามของตัวเอง จากนั้นขยับตัวเพื่อหาท่านอนที่สบายที่สุด

อวีซู่ยกอดสี่ลั่วไว้ใ่อ้อมแขนแล้วจุ่มพิทที่ข้างใบหน้าของเด็กหนุ่ม
“นอนกับฉันจนชินแล้วหรือ พอนอนคนเดียวเลยนอนไม่หลับสินะ”

สี่ลั่วรู้สึกขัดใจเกินกว่าจะยอมรับจึงไม่ตอบอะไร แค้ใช้ศีระชะงูที่ใช้
อยู่ในอ้อมกอดของอีกฝ่าย

อวีซู่ขยี้ผมสี่ลั่วเบา ๆ แล้วกระซิบว่า “นอนได้แล้ว”

หลับฝันดีตลอดทั้งคืน วันรุ่งขึ้นอวีซู่ตื่นก่อนสี่ลั่วเหมือนเช่นทุกครั้ง

สี่ลั่วรู้สึกเหมือนนอนไม่เคยพอเลยสักวัน ถ้านาฬิกาไม่ปลุก
เขาไม่มีทางตื่น อวีซู่ซึ่งนอนห้องเดียวกันลุกขึ้นมาล้างหน้าแปรงฟันแล้ว
แต่เขายังหลับลึก

อวีซู่ล้างหน้าล้างตาและจัดแจงตัวเองอย่างรวดเร็ว เสร็จแล้วออก
จากห้องเดินลงชั้นล่าง

เกือบสิบเอ็ดโมงแล้ว คุณป้าแม่บ้านเตรียมอาหารเช้าไว้เรียบร้อยและ
วางไว้ในเตาอุ่นอาหาร อวีซู่เดินเข้าไปในห้องรับประทานอาหาร เห็นว่า
Puppy ตื่นแล้วและกำลังนั่งกินข้าวพลาเล่นโทรศัพท์มือถืออยู่ที่นั่น

ทั้งสองคนสบตากันแทนคำทักทาย อวีซู่เข้าไปในครัวแล้วหยิบ
กล่องเก็บอุณหภูมิออกมา เปิดฝาเตาอุ่นแล้วคีบอาหารใส่ในกล่อง

“ซี...” Puppy ทำหน้าเหมือนทนดูไม่ได้ “ไม่ต้องใส่ใจกินเบอร์ชานานี้
จะได้ไหม ต้องคีบอาหารขึ้นไปเสิร์ฟถึงที่เลยสิไง แคลงมากินอาหารเช้าข้างล่าง
เขาจะเหนื่อยไม่ไหวเชียวนะหรือ”

อวีซู่ทำเป็นไม่ได้ยิน และคีบอาหารทุกอย่างที่สี่ลั่วชอบใส่กล่องไว้
อย่างเรียบร้อย

Puppy พินิจมองอวีซู่ อดถอนใจไม่ได้ “พูดไปใครจะเชื่อว่าแบบบอย
อวีโอ้แพนแกงขนาดนี้”

อวีซู่ยังคงทำเหมือนเสียงบ่นของ Puppy เป็นเสียงผายลม พอคีบ
อาหารเข้าใส่กล่องเสร็จ เขาก็เดินเข้าห้องครัวไปหยิบนมอุ่นมาสองขวด จังหวะ
ที่กำลังจะยกอาหารขึ้นไปชั้นบน Puppy ก็ถามขึ้นด้วยน้ำเสียงเกียจคร้าน
“ขอถามเรื่องหนึ่งสิ”

อวีซู่หันไปมอง Puppy “ว่ามา”

Puppy ยื่นหน้าจ้อโทรศัพท์มือถือของตัวเองให้อวีซู่ดูแล้วถามอย่างไม่มั่นใจนักว่า “มีแฟนคลับส่งมาบอกให้ฉันเตือนนายให้ดูแลตัวเองด้วย แต่ทำไมฉันรู้สึกว้า...”

เขาหันโทรศัพท์มือถือถือกลับเข้าหาตัว เฟงหน้าจ้อจริงจัง สีหน้าเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น “ถึงแม้จะดูบ้าบอไปหน่อย แต่ทำไมฉันรู้สึกเหมือนว่า... นี่อาจจะไม่ใช่แฟนคลับโรคจิตที่ไหน เพราะยังอ่านยิ่งรู้สึกว่ามันคือ... อีกร”

อวีซู่เอาขนมปังยัดใส่ปาก Puppy “ปลาหมอตายเพราะปาก นายคงไม่อยากถูกฆ่าปิดปากตอนนี่ใช่ไหม”

Puppy กลืนขนมปังลงคอไปอย่างยากลำบาก พลังเหลือบมองขึ้นบนด้วยสายตาที่ยากจะบรรยาย จากนั้นพูดน้ำเสียงลำบากใจว่า “ความรักทำให้คนเปลี่ยนไปจริง ๆ โอเค ฉันจะแก้มึงตายต่อไปแล้วกัน แต่ฉันขอเตือนด้วยความหวังดีไว้ก่อนเลยว่า แอ็กเขาใกล้ปลิวแล้วจริง ๆ นะ”

Puppy เห็นคนโศคร้ายแล้วมันตั้งใจมาก “แฟนคลับพยายามปกป้องนาย เลยเอาเรื่องนี้ร้องเรียนไปที่ลี้ก พวกเขายกฉันว่า เจ้าหน้าที่ลี้กพูดชัดเจนแล้วว่า จะรับเรื่องนี้ไปจัดการ ฉันว่างานนี้แอ็กเขาโดนลบชัวร์”

อวีซู่ดูไม่ร้อนรนแม้แต่น้อย เขาฟังแล้วพยักหน้า “โอเค รับทราบ”

Puppy เห็นว่าอวีซู่ไม่สำเร็จก็ผิดหวังเล็กน้อย เขายกไหล่แล้วพูดต่อว่า “ไปปลุกลือลั่วได้แล้ว วันนี้เรานัดแมตซ์ซ้อมแข่งกับ Saint ตอนบ่ายโมง”

อวีซู่อึ้งไปเล็กน้อย “Saint?”

เมื่อวานพวกเขาแข่งรอบรองชนะเลิศแพ้ เท่ากับไม่เหลือแมตซ์แข่งใดๆ ในฤดูกาลนี้แล้ว ช่วงเวลานี้ต่อให้ Saint ไม่กังวลเรื่องแผนชื่อนักแข่งเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับฤดูกาลต่อไป ก็น่าจะจัดเวลาให้ทีมได้พักจะนัดเล่นแมตซ์ซ้อมแข่งไปทำไมกัน

รอยยิ้มบนใบหน้าของ Puppy เลือนหายไป “ดาบทเวตติดต่อเหล่าเงียวมาและบอกว่าพวกเขาจะช่วยเป็นคู่ซ้อมให้ทีมเราฟรี ๆ จนกว่าการแข่งชิงแชมป์โลกจะสิ้นสุด...แบบนี้เราโคตรกำไรเลย จะไปหาทีมคู่ซ้อมที่แข็งแกร่ง

ขนาดนี้จากที่ไหนได้อีก

“ดาบเทวะยังบอกด้วยว่า นอกจากเราแล้ว พวกเขาจะเป็นคู่แข่งยอมให้ NSN แบบฟรี ๆ จนกว่าการแข่งขันชิงแชมป์โลกจะสิ้นสุดด้วยเหมือนกัน...” Puppy หันไปมองอวีซุ่ยแล้วพูดอย่างเอาจริงเอจัง “พูดแบบนี้อาจจะชวนชนลูกอยู่บ้าง แต่เมื่อกี้ตอนเหล่าเฉียวเหล่าให้ฟัง ฉันอึ้งจนพูดไม่ออกไปพักใหญ่เลยแหละ

“สงสัยช่วงสองปีที่อยู่ยุโรป ฉันคงชินกับทีมที่บริหารเพื่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อย่างเดียวไปแล้วมั้ง เมื่อกี้เลยอึ้งไปตั้งนานกว่าจะตั้งสติได้... ฉันถามเหล่าเฉียวว่าทำไม เหล่าเฉียวบอกว่าดาบเทวะพูดแบบนี้” Puppy คลีเอ้ม “พี่น้องร่วมภูมิภาค เลือดเนื้อรวมเป็นหนึ่ง”

อวีซุ่ยเงิบไปพักหนึ่ง “สมาชิกใหม่ของ Saint ก็เป็นสไตรเกอร์ด้วยเหมือนกัน หลังจากนั้นวันไหนที่นัดซ้อม ให้เงินหัวกับสื่อแล้วช่วยแนะนำนักแข่งใหม่ด้วยว่าเขายังบกพร่องจุดไหนบ้าง อย่าดักดวงผลประโยชน์อยู่ฝ่ายเดียว”

“เข้าใจแล้ว” Puppy พยักหน้า “งั้นฉันสร้างกรุปแซตติใหม่ ยังไงหลังจากนี้ก็ต้องนัดกันบ่อย ๆ อยู่แล้ว ดึงทั้ง Saint ทั้ง NSN มาไว้กรุปเดียวกันเลย โอเคไหม”

อวีซุ่ยพยักหน้า “ตามนี้”

“ขอเตือนไว้ก่อนเลยนะว่าไม่ใช่กรุปแซตของทีมเราเอง ต่อไปต้องคุยในแซตนี้บ่อย ๆ เพราะงั้นพวกนายสองคนพูดจาระวังหน่อย อย่าทำเหมือนเป็นกรุปแซตของบ้านเราเอง” Puppy ดึงสมาชิกเข้ากรุปแซตกลางพูดเตือนไปด้วย “โดยเฉพาะสื่อแล้ว บอกให้เขายัง ๆ บ้าง ฉันมองออกนะไม่เป็นไรหรอก แต่อย่าให้สมาชิกทีมอื่น ๆ มองออก...เดี๋ยวจะเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมา”

อวีซุ่ยหยิบกล่องอาหารมาถือไว้แล้วตอบเสียงเบา “รู้แล้ว”